

Særberetning

Ordningen for kontrol af økologiske produkter er blevet bedre, men der er fortsat nogle udfordringer

(artikel 287, stk. 4, andet afsnit, TEUF)

DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET

INDHOLD

	Punkt
Glossar	
Resumé	I-VII
Indledning	1-23
EU's ordninger for økologikontrol	5-14
Kontrolordningen for produkter, der er fremstillet i EU	9-11
Kontrolordningen for produkter, der importeres til EU	12-14
Et hurtigt voksende marked	15-18
Finansiel støtte til økologisk produktion i EU	19
EU's retlige rammer for økologisk produktion	20-23
Revisionens omfang og revisionsmetoden	24-28
Bemærkninger	29-89
Tilsynet med ordningen for kontrol af økologiske produkter fremstillet i EU er forbedret	29-49
Kommissionens overvågning af kontrolordningerne i medlemsstaterne er forbedret	30-35
Mange svagheder afhjulpet i medlemsstaternes tilsyn med kontrolorganerne	36-47
Informationsudvekslingen er forbedret, men kunne være hurtigere og mere omfattende	48-49
Udfordringen med at føre tilsyn med ordningen for kontrol af importerede økologiske produkter er delvis løst	50-80
Kommissionen er begyndt at foretage revisioner uden for EU, men de fleste ækvivalente kontrolorganer er endnu ikke blevet revideret	54-64
Informationsudvekslingen er forbedret, men Kommissionen kunne udnytte den bedre og hurtigere	65-71
Kommissionens håndhævelse var vanskelig og tidskrævende, men kommende regelændringer skal gøre den hurtigere og mere effektiv	72-74
Svagheder i medlemsstaternes kontrol med import af økologiske produkter	75-80

Sporbarheden er forbedret, men der er fortsat nogle svagheder	81-89
Sporbarheden er forbedret inden for EU, men ikke alle producenter kunne spores	84-88
Vores sporbarhedsundersøgelse afslørede problemer med mærkning og certifikater	89
Konklusioner og anbefalinger	90-98
Bilag - Vurdering af gennemførelsen af anbefalingerne i SB nr. 9/2012.	
Kommissionens svar	

GLOSSAR

Akkrediteringsorgan: Et offentligt eller privat organ, der formelt godkender et kontrolorgans kompetence til at prøve og certificere tredjeparter i henhold til økologiske standarder.

Erhvervsdrivende: En fysisk person eller erhvervsvirksomhed, der fremstiller, oplagrer, forarbejder, transporterer, eksporterer eller importerer økologiske produkter.

Kompetent myndighed: Den centrale myndighed i en medlemsstat (eller et tredjeland), der er ansvarlig for at tilrettelægge den offentlige kontrol af økologisk produktion, eller en anden myndighed, som har fået overdraget ansvaret herfor.

Kontrolorgan: En uafhængig privat tredjepart eller en offentlig administrativ enhed i en medlemsstat (også kaldet en "kontrolmyndighed" i lovgivningen), der foretager kontrol og certificering inden for økologisk produktion.

OFIS: Organic Farming Information System - Kommissionens IT-system for økologisk landbrug. Det giver mulighed for a) elektronisk dataudveksling mellem EU-medlemsstaterne, Norge, Island og Kommissionen og b) formidling af offentlig information til europæiske borgere og erhvervsdrivende.

Traces: Trade Control and Expert System - Kommissionens onlineadministrationsværktøj, der omfatter alle sundhedskrav vedrørende EU-samhandel med og import af dyr, sæd og embryoner samt fødevarer. Traces blev indført ved Kommissionens beslutning 2004/292/EF i medfør af Rådets direktiv 90/425/EØF.

Ækvivalens: Opfyldelse af samme mål og principper ved anvendelse af regler, der sikrer samme grad af sikkerhed for overensstemmelse.

Ækvivalent kontrolorgan: Et kontrolorgan, der udøver opererer i et tredjeland og af Kommissionen er godkendt som et organ, der anvender økologiske regler og kontrolforanstaltninger, som er ækvivalente med dem, der anvendes i EU.

Ækvivalent tredjeland: Et tredjeland, der af Kommissionen er godkendt som et land, der anvender økologiske regler og kontrolforanstaltninger, som er ækvivalente med dem, der anvendes i EU.

RESUMÉ

- I. Hovedformålene med en fælles EU-ramme for økologisk produktion er at kunne beskytte forbrugernes interesser bedre, at sikre fair konkurrence mellem producenterne og at give mulighed for fri omsætning af økologiske produkter i EU. Ordningen for kontrol af økologiske produkter er fastsat i EU-lovgivningen. Den sigter mod at give forbrugerne tillid til, at de økologiske produkter, som de køber, har været omfattet af EU-regler - eller ækvivalente regler - i hvert led af forsyningskæden. Dette bør være tilfældet, uanset om produkterne er fremstillet i EU eller importeret.
- II. I juni 2012 offentliggjorde vi særberetning nr. 9/2012 om ordningen for kontrol af fremstilling, forarbejdning, distribution og indførsel af økologiske produkter. Med henblik på at vurdere, om Kommissionen har afhjulpet de svagheder, der blev påpeget i særberetningen, har vi foretaget en opfølgende revision. Vi har desuden foretaget en mere omfattende undersøgelse af importordningerne for økologiske produkter. Vi konstaterede, at kontrolordningen er blevet forbedret og vores anbefalinger generelt blevet gennemført siden den foregående revision, men at der fortsat er en række udfordringer.
- III. Hvad angår de økologiske produkter, der er fremstillet i EU - og dækker hovedparten af EU's forbrug - har både Kommissionen og medlemsstaterne afhjulpet mange af de svagheder, der blev påpeget i vores tidligere beretning. Kommissionen har efter vores rapport i 2012 genoptaget sine revisionsbesøg i medlemsstaterne og efterhånden besøgt de fleste af dem. De kompetente myndigheder i de medlemsstater, vi reviderede, har truffet foranstaltninger til at forbedre deres kontrolordninger. Nogle af dem har afhjulpet de svagheder, vi konstaterede sidste gang, ved hjælp af ændringer i de retlige rammer, mens andre har forbedret koordineringen med akkrediteringsorganerne eller udarbejdet bedre retningslinjerne for tilsynet med kontrolorganerne. Vi konstaterede, at der fortsat er en række svagheder med relation til vores tidligere konklusioner. Vi konstaterede også, at anvendelsen af håndhævelsesforanstaltninger endnu ikke er blevet harmoniseret i EU, og at indberetningen i medlemsstaterne somme tider er langsom og ufuldstændig.
- IV. En mindre del af de økologiske fødevarer, der forbruges i EU, stammer fra import. Ækvivalente kontrolorganer, der opererer i tredjelande, certificerer over 80 % af de

økologiske produkter, der importeres til EU. Resten importeres fra et begrænset antal tredjelande, der anses for at have ækvivalente standarder. Hovedparten af de ækvivalente tredjelande er blevet dækket af Kommissionens revisioner siden 2012. Kommissionen er også begyndt at besøge ækvivalente kontrolorganer og har undersøgt deres aktiviteter på stedet i tredjelande. Indtil videre har disse besøg omfattet ordninger, der gælder for omkring en tredjedel af den import, der er certificeret af ækvivalente kontrolorganer.

V. Vi konstaterede, at Kommissionen først lige er begyndt at undersøge de mulige synergier ved at føre tilsyn med import af økologiske produkter sammen med de kompetente myndigheder for andre vigtige importmarkeder og gøre brug af akkrediteringsorganernes arbejde. Når Kommissionen identificerer problemer under kontrolordningen vedrørende import, kan det være en vanskelig og tidskrævende proces af afhjælpe situationen, men der er indført nye regler for at gøre håndhævelsen hurtigere og mere effektiv. På medlemsstatsplan fandt vi svagheder i kontrollen af indkommende sendinger og konstaterede, at kontrolorganernes kontrol af importørerne fortsat var utilstrækkelig.

VI. Vi foretog igen en sporbarhedsundersøgelse og fulgte papirsporet tilbage fra detailforhandler til producent. Resultaterne viste, at der er sket en forbedring siden vores foregående revision, især i EU. Men der var fortsat produkter, som ikke kunne spores tilbage til landbrugsproducenten.

VII. Vi fremsætter anbefalinger om at afhjælpe de resterende svagheder, som vi konstaterede i medlemsstaterne vedrørende EU-produkter, at styrke tilsynet med importerede økologiske produkter gennem forbedret samarbejde og at foretage flere fuldstændige sporbarhedskontroller.

INDLEDNING

1. I juni 2012 offentliggjorde vi særberetning nr. 9/2012 om ordningen for kontrol af fremstilling, forarbejdning, distribution og indførsel af økologiske produkter. Med henblik på at vurdere, om Kommissionen har afhjulpet de svagheder, der blev påpeget i særberetningen, har vi fulgt op på vores revision og bl.a. foretaget en mere omfattende undersøgelse af importordningerne for økologiske produkter.
2. Økologisk produktion er "et samlet system for landbrugsdrift og fødevareproduktion, der kombinerer bedste praksis på miljø- og klimaområdet, en høj grad af biodiversitet, bevarelse af naturressourcer og anvendelse af høje dyrevelfærdsstandarder og høje produktionsstandarder i overensstemmelse med stadig flere forbrugeres efterspørgsel efter produkter, der produceres ved anvendelse af naturlige stoffer og processer"¹. Økologiske produkter omfatter forarbejdede eller uforarbejdede fødevarer, drikkevarer samt foder og frø. Sektoren for økologisk produktion omfatter producenter i landbrugssektoren og akvakultursektoren samt deres leverandører, fødevareproducenter og distributører.
3. En rådsforordning indførte i 1991 en fælles EU-ramme for økologisk produktion sammen med en kontrol- og certificeringsordning². Før det tidspunkt var økologisk produktion i EU blevet defineret gennem en række forskellige standarder udstedt af økologiske sammenslutninger i de enkelte medlemsstater. Hovedformålene med den fælles EU-ramme var at beskytte forbrugernes interesser bedre, at sikre fair konkurrence mellem producenterne og at give mulighed for fri omsætning af økologiske produkter i EU.

¹ Betragtning 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1), som indebar en lille ændring af betragtning 1 i Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1).

² Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om en økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1).

4. Der findes ikke nogen videnskabelig metode til at afgøre, om et produkt er økologisk. Resultaterne med hensyn til "at fastholde og retfærdiggøre forbrugernes tillid til produkter, der er mærket som økologiske"³, afhænger af kontrol- og certificeringsordningens evne til at mindske sandsynligheden for, at erhvervsdrivende ikke overholder de relevante standarder.

EU's ordninger for økologikontrol

5. EU-logoet (jf. **figur 1**) viser, at et produkt er blevet produceret i overensstemmelse med de relevante EU-standarder under en kontrol- og certificeringsordning. For forarbejdede produkter betyder det, at mindst 95 % af landbrugsingredienserne er økologiske. Ved siden af EU's nye økologilogo står kontrolorganets kodenummer samt en angivelse af, om de landbrugsråvarer, som indgår i produktet, er produceret i EU eller uden for EU (eller begge dele).

Figur 1 - EU's økologilogo

Kilde: Kommissionens forordning (EF) nr. 271/2010 af 24. marts 2010.

6. De enkelte erhvervsdrivende på de forskellige trin i forsyningskæden har deres egne procedurer vedrørende økologiske produkter, fra enkle kontroller til meget komplekse processer. Disse elementer skal sikre, at produkter, der til sidst bliver mærket som økologiske med EU-logoet, faktisk overholder standarderne.

7. EU har oprettet en kontrolordning med organer, der udfører kontrol af de enkelte erhvervsdrivende. Denne kontrol omfatter fysisk inspektion af produktions- eller

³ Betragtning 3 i Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1).

forarbejdningsstedet, dokumentkontrol samt stikprøveudtagning af endelige produkter, høstede produkter, blade eller jord med henblik på testning for brug af ikketilladte stoffer. Disse kontrolorganer er omdrejningspunktet i alle ordninger for økologikontrol og -certificering. De erhvervsdrivende betaler for de certifikater, som kontrolorganerne udsteder.

8. Der gælder forskellige kontrolordninger for produkter, der er fremstillet i EU, og for importerede produkter. Kommissionen spiller en central rolle i alle disse ordninger, idet den fører tilsyn med medlemsstaternes kontrolordninger og overvåger aktørerne i de forskellige importordninger.

Kontrolordningen for produkter, der er fremstillet i EU

9. EU-medlemsstaterne kan vælge, om deres kontrol- og certificeringsordning skal være privat eller offentlig eller en blanding af begge dele. Flertallet af medlemsstaterne har en ordning med godkendte private kontrolorganer. Fem medlemsstater har udpeget offentlige kontrolorganer (kaldet kontrolmyndigheder i lovgivningen), og to har valgt en blandet ordning. Der findes i alt omkring 250 godkendte kontrolorganer og offentlige kontrolmyndigheder i EU⁴. I denne beretning omtales de samlet som kontrolorganer.

10. Medlemsstaterne skal udpege en eller flere kompetente myndigheder som ansvarlige for at godkende og føre tilsyn med kontrolorganerne og om nødvendigt anvende diverse håndhævelsesforanstaltninger (herunder sanktioner).

11. Private kontrolorganer skal akkrediteres i overensstemmelse med den nyeste udgave af ISO-standard IEC 17065:2012. Den kontrol, som akkrediteringsorganerne udfører, vedrører kontrolorganernes tekniske kompetence, uafhængighed, upartiskhed og faglige integritet. Offentlige kontrolmyndigheder skal ikke akkrediteres (jf. oversigten i **figur 2**).

⁴ GD AGRI: Liste over kontrolorganer og kontrolmyndigheder i den økologiske sektor pr. 14.8.2018:
http://ec.europa.eu/agriculture/ofis_public/r8/ctrl_r8.cfm?targetUrl=home&lang=da

kontrolmyndigheder, der certificerer økologiske erhvervsdrivende uden for EU. I denne beretning omtales disse som ækvivalente kontrolorganer.

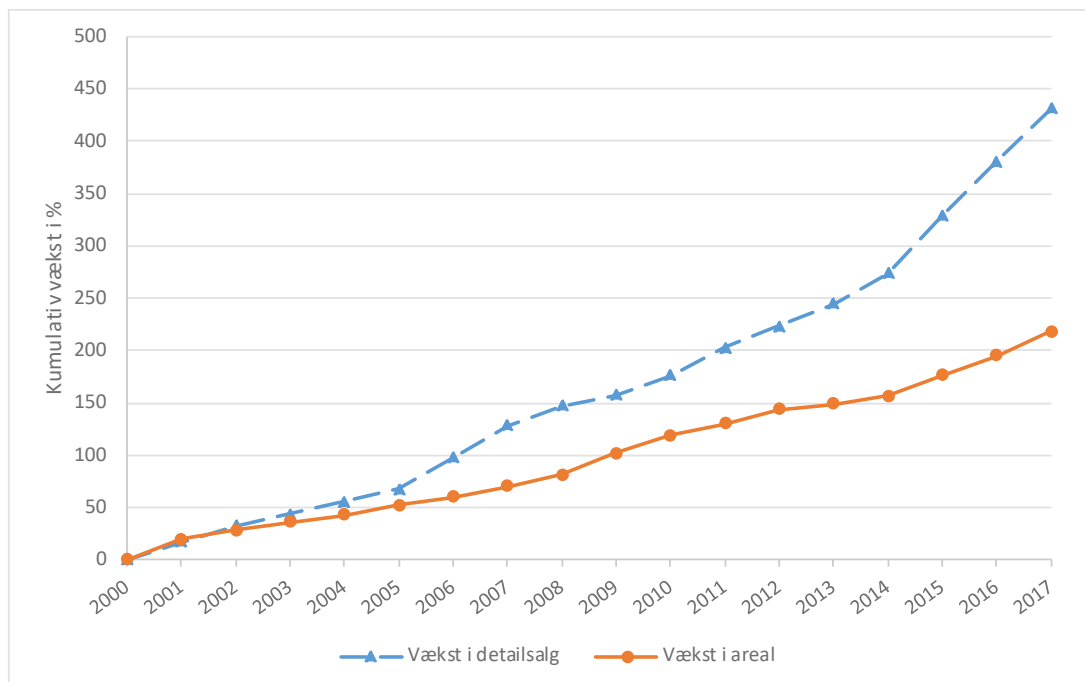
14. Kommissionen fungerer som kompetent myndighed over for de ækvivalente kontrolorganer og er dermed ansvarlig for at godkende disse kontrolorganer, men også for at føre tilsyn med dem og om nødvendigt inddrage deres godkendelse. Kommissionen fører tilsyn med disse kontrolorganer ved at gennemgå deres årsrapporter og de evalueringsrapporter, der udstedes af deres akkrediteringsorganer. Kommissionen kan også aflægge revisionsbesøg for at undersøge kontrolorganernes arbejde.

Et hurtigt voksende marked

15. EU's økologiske sektor er vokset markant i de seneste år hvad angår det anvendte landbrugsareal, antallet af erhvervsdrivende og sektorens markedsandel. Det samlede landbrugsareal med økologisk landbrug i EU steg således fra 9,1 million ha i 2010 til 12 millioner ha i 2016, en stigning på 33 %. I 2016 blev 6,7 % af EU's samlede landbrugsareal brugt til økologisk produktion. I samme periode steg detailhandelen med økologiske produkter fra 18,1 milliard euro til 30,7 milliarder euro, en stigning på 69 %⁶ (jf. ***figur 3***).

⁶ <https://statistics.fibl.org/europe/key-indicators-europe.html>

Figur 3 - Europa: Kumulativ vækst i økologisk areal og detailsalg 2000-2017

Kilde: FiBL-AMI-undersøgelser (2006-2018): Research Institute of Organic Agriculture (FiBL), Frick, Schweiz.

16. Der findes ingen konsoliderede statistikker om økologiske produkter importeret fra lande uden for EU. Nogle medlemsstater fremlægger data om den økologiske imports markedsandel. I Frankrig, som er EU's næststørste marked, var ca. 15 % af alle de økologiske produkter, der blev forbrugt i 2017, således importeret fra lande uden for EU⁷.

17. Den voksende globale handel med økologiske produkter medfører langdistancetransport af både internt og eksternt producerede fødevarer. "Økologisk" er ikke synonymt med "lokal", selv om den nye økologiforordning indeholder en målsætning om at fremme "korte forsyningskæder og lokal produktion"⁸.

18. Forbrugerne betaler højere priser for økologiske produkter end for konventionelle produkter, nogle gange endda markant højere. Prisforskellen påvirkes både af forbrugernes

⁷ <http://www.agencebio.org/le-marche-de-la-bio-en-france>

⁸ Betragtning 17 i forordning (EU) 2018/848.

efterspørgsel og af forskelle i omkostningerne til forarbejdning og distribution. De offentliggjorte merpriser varierer betydeligt mellem forskellige undersøgelser og fødevarerprodukter, og det er kun en del af merprisen, der kommer producenterne til gode.

Finansiel støtte til økologisk produktion i EU

19. Økologiske landbrugere i EU kan få særlig finansiel støtte under EU's politik for udvikling af landdistrikter. Dette er et supplement til den støtte, der ydes til alle landbrugere i EU (navnlig grundbetalingsordningen/den generelle arealbetalingsordning og de grønne betalinger, som økologiske landbrugere automatisk er berettiget til). Den særlige betaling til økologiske landbrugere er en kombination af EU-støtte og national støtte pr. hektar, der varierer fra medlemsstat til medlemsstat. Mellem 2015 og 2018 udgjorde EU-tilskuddene i gennemsnit 700 millioner euro om året.

EU's retlige rammer for økologisk produktion

20. Rådets forordning fra 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter⁹ regulerer de nuværende retlige rammer. Den omfatter alle led i den økologiske forsyningskæde såsom landbrug og akvakultur, fødevarerforarbejdning, distribution og detailhandel¹⁰. De nærmere regler er fastsat i to gennemførelsesforordninger¹¹.

21. I marts 2014 fremlagde Kommissionen en ny økologisk handlingsplan for EU samt et lovforslag om et nyt regelsæt for økologi. Den nye forordning om økologisk produktion og

⁹ Rådets forordning (EF) nr. 834/2007.

¹⁰ EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1.

¹¹ Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5. september 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol (EUT L 250 af 18.9.2008, s. 1) og Kommissionens forordning (EF) nr. 1235/2008 af 8. december 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 for så vidt angår ordninger for import af økologiske produkter fra tredjelande (EUT L 334 af 12.12.2008, s. 25).

mærkning af økologiske produkter¹² blev offentliggjort i juni 2018. De nye regler træder i kraft den 1. januar 2021. Indtil da vil Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne og relevante interessenter færdiggøre og offentliggøre delegerede retsakter og gennemførelsesforordninger.

22. Ud over kravene i den særlige lovgivning om økologisk produktion skal økologiske fødevarer også opfylde kravene i den generelle fødevarelovgivning¹³. Økologisk produktion er omfattet af forordningen om offentlig kontrol¹⁴, der for nylig er blevet ændret¹⁵. Hovedparten af denne nye forordnings artikler træder i kraft den 14. december 2019.

23. EU-medlemsstaterne, Island og Norge overvåger niveauet af pesticidrester i fødevareprøver og indsender prøveresultaterne til EFSA (Den Europæiske Fødevareresikkerhedsautoritet). I en ny rapport¹⁶, der omfatter prøver fra 2013, 2014 og 2015, konkluderes det, at 44 % af de konventionelt fremstillede fødevareprøver samlet set indeholdt en eller flere kvantificerbare pesticidrester, mens hyppigheden af prøver med et

¹² Forordning (EU) 2018/848.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevareresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevareresikkerhed (EUT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1).

¹⁶ "Monitoring data on pesticide residues in food: results on organic versus conventionally produced food" - EFSA (<http://www.efsa.europa.eu/publications>).

målbart pesticidindhold var syv gange lavere blandt de økologiske fødevarer (6,5 % af de økologiske prøver, jf. også **punkt 46 og 47**). Revisionsretten har for nyligt offentliggjort en særberetning om EU's fødevarerikkerhedspolitik¹⁷ med fokus på kemiske farer.

REVISIONENS OMFANG OG REVISIONSMETODEN

24. Baseret på resultaterne af vores særberetning fra 2012 opjusterede Kommissionen sin egen vurdering af den risiko, der var knyttet til ordningen for kontrol af økologiske produkter. Kommissionen vurderede således, at omdømmerisikoen vedrørende kontrolordningen for importerede produkter var "kritisk". I 2013 og 2014 nedjusterede den gradvist sin vurdering. Med henblik på at undersøge, om Kommissionen havde afhjulpet de konstaterede svagheder og fremsætte anbefalinger, før de nye retlige rammer fastlægges endeligt (jf. **punkt 21**), besluttede vi at følge op på vores revision og bl.a. foretage en mere omfattende undersøgelse af importordningerne for økologiske produkter. I denne kontekst var vores overordnede revisionsspørgsmål: "Kan forbrugerne nu have større tillid til ordningerne for kontrol af økologiske produkter?"

25. For at få svar på dette spørgsmål spurgte vi for det første, om ordningen for kontrol af de økologiske produkter, der er fremstillet i EU, nu giver forbrugerne større tryghed. Vi fokuserede på de forbedringer, Kommissionen og medlemsstaterne havde gennemført siden 2012. Vi undersøgte især Kommissionens overvågning af medlemsstaternes kontrolordninger, medlemsstaternes tilsyn med kontrolorganerne og informationsudvekslingen mellem de forskellige organer og myndigheder.

26. For det andet spurgte vi, om ordningen for kontrol af de økologiske produkter, der importeres til EU, nu giver forbrugerne større tryghed. Vi undersøgte de to importordninger, der i dag gælder for økologiske produkter, og undersøgte Kommissionens procedurer samt dens varetagelse af sine tilsynsopgaver.

¹⁷ Særberetning nr. 2/2019 "Kemiske farer i vores fødevarer: EU's fødevarerikkerhedspolitik beskytter os, men står over for udfordringer".

27. For det tredje fulgte vi op på vores rapport fra 2012 ved at foretage en sporbarhedsundersøgelse vedrørende økologiske fødevarer. Resultaterne præsenteres sidst i beretningen.

28. Vi udførte revisionen mellem december 2017 og juli 2018 og indhentede revisionsbevis fra følgende kilder:

- Dokumentgennemgange og samtaler med personale fra to af Europa-Kommissionens generaldirektorater: GD for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (AGRI) og GD for Sundhed og Fødevarer (SANTE).
- Dokumentgennemgange og videokonferencer med repræsentanter for de seks medlemsstater, vi besøgte i forbindelse med særberetning nr. 9/2012: Tyskland (Nordrhein-Westfalen), Irland, Spanien (Andalusien), Frankrig, Italien (Emilia Romagna) og Det Forenede Kongerige (England).
- Besøg i to medlemsstater: Bulgarien (hvor antallet af økologiske landbrugere er steget hurtigt i de seneste år) og Tjekkiet (hvor det økologiske areal er stort).
- Dokumentgennemgang af Norges ordning for økologikontrol, udført i tæt samarbejde med EFTA¹⁸-Tilsynsmyndigheden.
- Deltagelse i to revisionsbesøg, som GD SANTE aflagde hos kontrolorganer vedrørende tredjelande, der opererer i Mexico og Ukraine.
- Høringsmøder om EU's ordning for økologikontrol med relevante interessenter, herunder International Federation of Organic Agriculture Movement (IFOAM), Research Institute of Organic Agriculture (FiBL) og European Organic Certifiers Council (EOCC).
- Gennemgang af relevante undersøgelser med relation til revisionens emne.

¹⁸ Den Europæiske Frihandelssammenslutning - mellemstatslig organisation bestående af Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz.

BEMÆRKNINGER

Tilsynet med ordningen for kontrol af økologiske produkter fremstillet i EU er forbedret

29. Tilsynet med ordningen for kontrol af økologiske produkter i EU er meget vigtigt, da langt størstedelen af de økologiske produkter, der forbruges i EU, også fremstilles i EU (jf. eksemplet i **punkt 16**). På grundlag af vores anbefalinger i særberetning nr. 9/2012 forventede vi, at Kommissionen havde styrket sin overvågning af medlemsstaternes kontrolordninger, og at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne havde styrket deres tilsynsfunktion over for kontrolorganerne. Vi forventede bl.a. at se en harmoniseret definition på de forskellige typer af manglende regeloverholdelse og de dermed forbundne håndhævelsesforanstaltninger. Vi præsenterer resultaterne af vores opfølgning på disse anbefalinger i det følgende.

Kommissionens overvågning af kontrolordningerne i medlemsstaterne er forbedret

30. I vores særberetning nr. 9/2012 anbefalede vi, at Kommissionen styrkede sin overvågning af medlemsstaternes kontrolordninger ved at aflægge revisionsbesøg samt indsamle de fornødne data og oplysninger og udnytte dem (jf. også **bilaget**).

31. Da vi udarbejdede vores 2012-beretning, havde Kommissionen ikke foretaget nogen revision vedrørende økologisk landbrug i medlemsstaterne siden 2004. Efter vores beretning genoptog Kommissionen sine revisionsbesøg i medlemsstaterne. Mellem 2012 og udgangen af 2018 udførte GD SANTE således 63 revisioner vedrørende økologisk landbrug, hvoraf 28 foregik i EU-medlemsstater (jf. **tabel 1**)¹⁹. I 2015 offentliggjorde Kommissionen (GD SANTE) en oversigtsrapport over de 14 revisioner i medlemsstaterne, som var afsluttet ved udgangen af 2014²⁰.

¹⁹ Derudover udførte Kommissionen fem revisioner med fokus på kontrol af pesticidrester i økologisk produktion (i Tyskland, Polen og Det Forenede Kongerige i 2015 og i Finland og Spanien i 2016).

²⁰ Oversigtsrapport: "Organic Production - Member States". DG(SANTE) 2015-8950 - MR.

Tabel 1 - Revisioner vedrørende økologisk landbrug udført af GD SANTE i EU-medlemsstaterne mellem 2012 og 2018 (situation pr. 10/12/2018)

Revisions-type	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Medlems-stater	Polen Portugal	Grækenland Spanien Frankrig Tyskland Det Forenede Kongerige Italien Rumænien	Nederlandene Malta Tjekkiet Finland Slovakiet	Bulgarien Litauen Sverige Danmark	Irland Letland Ungarn	Østrig Belgien Slovenien	Italien* Rumænien (to revisions-besøg)* Slovakiet

* Revisionsrapporter foreligger endnu ikke.

32. Samlet set konstaterede Kommissionen, at kontrolordningerne i de fleste af medlemsstaterne var velorganiserede, selv om der var nogle svagheder i tilsynet med kontrolorganer og i de enkelte inspektioner.

33. Vi undersøgte Kommissionens metoder, rapporter og opfølgingsprocedurer. Vi fik bekræftet, at revisionerne omfattede de relevante emner, at revisionsprocessen var tilstrækkeligt dokumenteret, og at der blev fulgt op på revisionsresultaterne. Derudover aflagde vi to besøg i medlemsstater, som Kommissionen havde kontrolleret i 2014 og 2015 (Tjekkiet og Bulgarien), og fik bekræftet relevansen af Kommissionens revisionsresultater. Kommissionens revisionsrapporter offentliggøres på GD SANTE's websted²¹.

34. Såfremt EU-lovgivningen vedrørende økologisk produktion ikke er anvendt korrekt, har Kommissionen mulighed for at sende medlemsstaterne forråbningsskrivelser (også kaldet EU Pilot-skrivelser) eller at indlede traktatbrudssager. EU Pilot-undersøgelser er et godt værktøj til at indlede dialog med medlemsstaterne. Kommissionen har siden 2012 sendt 41 forråbningsskrivelser til 22 forskellige medlemsstater²². De pågældende EU Pilot-sager varede i gennemsnit ni måneder, men Kommissionen kunne på den måde undgå at iværksætte mere langvarige traktatbrudssager.

²¹ http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/audit_reports/index.cfm

²² 21 skrivelser omhandlede samme emne (for sen underretning i OFIS) og blev behandlet under ét.

35. Kommissionen gør dog brug af møderne i Forskriftsudvalget for Økologisk Produktion, der består af repræsentanter fra medlemsstaterne og mødes fem til syv gange om året. Norge, Schweiz og Island deltager som observatører. Et af de tilbagevendende emner på dagsordenen for disse møder er opfølgning på uregelmæssigheder og påstande om svig. Endelig har Kommissionen iværksat en række initiativer til koordinering med og uddannelse af de kompetente myndigheder og kontrolorganer, myndigheder for bekæmpelse af svig samt organisationer i den private sektor.

Mange svagheder afhjulpet i medlemsstaternes tilsyn med kontrolorganerne

Procedurer for godkendelse af og tilsyn med kontrolorganerne

36. I vores særberetning nr. 9/2012 anbefalede vi, at de kompetente myndigheder anvendte passende dokumenterede procedurer for godkendelse af og tilsyn med kontrolorganerne (jf. også **bilaget**). Under vores opfølgende revision konstaterede vi, at situationen var blevet bedre siden 2012, men at der fortsat var nogle svagheder.

37. Kommissionen ændrede i 2013 forordning (EF) nr. 889/2008²³ og fastsatte i den forbindelse de retlige rammer for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne med henblik på at hjælpe dem til at følge denne anbefaling. Forordningen fastsætter eksempelvis i detaljer, hvilken type tilsyn de kompetente myndigheder skal føre med kontrolorganerne, og kræver, at de kompetente myndigheder organiserer en årlig inspektion af kontrolorganerne²⁴.

38. De kompetente myndigheder i de seks medlemsstater, vi fulgte op på, har taget skridt til at afhjælpe de fleste af de svagheder, vi konstaterede sidst. Som eksempler kan nævnes:

- Ændringer i de retlige rammer (Tyskland, Spanien og Italien)

²³ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 392/2013 tilføjede et kapitel 9 om de kompetente myndigheders tilsyn til forordning nr. 889/2009.

²⁴ Artikel 92c og artikel 92e.

- Forbedret koordinering med akkrediteringsorganerne (Irland, Frankrig, Det Forenede Kongerige og Tyskland)
- Forbedrede procedurer og retningslinjer for tilsyn med kontrolorganerne (Irland, Spanien, Frankrig og Det Forenede Kongerige)
- De kompetente myndigheder kontrollerer nu, at kontrolorganerne har oprettet procedurer for anvendelse af risikoanalyse i forbindelse med inspektioner af erhvervsdrivende og rotation af inspektører.

39. Nogle af disse ændringer er ret nye, og det vil tage noget tid, før de er gennemført fuldstændigt. Vi kontrollerede ikke effektiviteten af disse foranstaltninger i marken under vores revision.

40. Trods disse forbedringer fandt vi i disse medlemsstater en række svagheder med relation til vores tidligere revisionsresultater, bl.a. følgende:

- I Italien udførte de to kontrolorganer, vi undersøgte, mange inspektionsbesøg mod slutningen af åre, hvor dette er mindre effektivt, i hvert fald angående planteavlere
- Medlemsstaternes myndigheder skal offentliggøre de ajourførte lister over erhvervsdrivende og deres økologicertifikater online²⁵. I Frankrig offentliggør nogle af kontrolorganerne ikke disse oplysninger online, hvilket reducerer gennemsigtigheden og sinker sporbarhedskontrollerne
- De kontroller, der udføres af den kompetente myndighed i Spanien (Andalusien) er utilstrækkeligt dokumenteret.

41. I 2014 og 2015 reviderede Kommissionen Tjekkiet og Bulgarien. Vi besøgte også disse to medlemsstater og konstaterede, at de havde truffet foranstaltninger til at forbedre deres

²⁵ Artikel 92b i forordning (EF) nr. 889/2008.

kontrolordninger. I Bulgarien konstaterede vi dog, at der stadig var svagheder i tilsynet med kontrolorganerne:

- Problematiske forhold blev ikke konstateret af den kompetente myndighed under den årlige inspektion (jf. også **punkt 45** og **tekstboks 1**)
- Med hensyn til de to besøgte kontrolorganer var der intet bevis for, at udvælgelsen af operatører, hvis produkter skulle testes for brug af ikketilladte stoffer, var risikobaseret, sådan som forordningen foreskriver.

Erhvervsdrivendes manglende regeloverholdelse og de dermed forbundne håndhævelsesforanstaltninger

42. I vores særberetning nr. 9/2012 konstaterede vi, at sanktioner for manglende overholdelse af reglerne om økologisk produktion varierede fra medlemsstat til medlemsstat, internt i medlemsstaterne og endda i de enkelte kontrolorganer²⁶. Vi anbefalede derfor at fremme harmoniseringen af dem. Ved vores opfølgende revision konstaterede vi, at harmoniseringen var blevet væsentligt forbedret i de enkelte kontrolorganer og medlemsstater, men ikke i EU som helhed.

43. De kompetente myndigheder har siden 2013²⁷ skullet udarbejde et katalog med de forskellige typer af manglende regeloverholdelse og sende det til kontrolorganerne, så det kan blive anvendt. Der er intet juridisk krav om udarbejdelse af et harmoniseret katalog for hele EU over håndhævelsesforanstaltninger (herunder sanktioner), men Kommissionen er for nylig begyndt at arbejde hen imod et sådant sammen med medlemsstaterne. Kommissionen har identificeret de hyppigst forekommende alvorlige typer af manglende regeloverholdelse i ordningen for økologikontrol og indsamler i øjeblikket oplysninger om de dermed forbundne håndhævelsesforanstaltninger.

²⁶ Punkt 35-37 i særberetning nr. 9/2012.

²⁷ Forordning (EU) nr. 392/2013 fjøede artikel 92d til forordning (EF) nr. 889/2008.

44. Alle de otte medlemsstater, vi besøgte eller fulgte op på under denne revision, har nu et katalog over typer af manglende regeloverholdelse og de dermed forbundne håndhævelsesforanstaltninger²⁸, hvilket er et nyttigt skridt i retning af præcisering og harmonisering.

45. I Bulgarien er der dog behov for yderligere præcisering og passende tilsyn. Vi konstaterede, at det ene af de to kontrolorganer, vi besøgte, havde valgt ikke at anvende visse af håndhævelsesforanstaltningerne i kataloget, og at ingen af dem anvendte den korrekte håndhævelsesforanstaltning i forbindelse med forekomst af ikketilladte stoffer. Den kompetente myndighed rapporterede ikke om dette i forbindelse med sit tilsyn.

46. Begrænsninger i brugen af kemikalier og andre stoffer²⁹ er et centralt krav til økologiske produktionsmetoder. Kontrolorganerne eller de kompetente myndigheder kan undersøge for restkoncentrationer med henblik på at konstatere forekomst af ikketilladte stoffer i det endelige produkt, men også i blade eller jord. I vores særberetning nr. 9/2012 bemærkede vi, at EU-forordningerne ikke fastsatte et minimum for antallet af laboratorieprøver, der skulle foretages af kontrolorganerne, og at der ikke var en harmoniseret tilgang til, hvilke foranstaltninger der skulle træffes, hvis der blev konstateret forekomst af ikketilladte stoffer.

47. EU-reglerne har siden 2013 fastsat et minimumsantal af prøver, der skal udtages og analyseres af kontrolorganerne³⁰. Den nye økologiforordning³¹ kræver, at de kompetente myndigheder eller kontrolorganerne fremover i) foretager en undersøgelse med henblik på

²⁸ I henhold til forordningen skal kataloget som minimum indeholde de typer af manglende regeloverholdelse, der har indflydelse på produkters økologiske status, og de modsvarende sanktioner. I nogle medlemsstater (Bulgarien, Irland, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige) indeholder kataloget også mindre alvorlige typer af manglende regeloverholdelse, der ikke har indflydelse på produkters økologiske status.

²⁹ F.eks. plantebeskyttelsesmidler, GMO'er, gødningsstoffer, fodertilsætningsstoffer, tekniske hjælpestoffer eller produkter til rengøring og desinficering.

³⁰ Artikel 65, stk. 2, i forordning (EF) nr. 889/2008 fastsætter, at antallet skal svare til mindst 5 % af antallet af de erhvervsdrivende, som er underlagt kontrol.

³¹ Artikel 29 i forordning (EU) 2018/848.

at fastslå kilden og årsagen til disse stoffer og ii) forbyder produkterne midlertidigt, mens resultaterne af undersøgelsen afventes. Ved udgangen af 2024 skal Kommissionen fremlægge en rapport, der analyserer, om der er behov for yderligere harmonisering.

Informationsudvekslingen er forbedret, men kunne være hurtigere og mere omfattende

48. I vores særberetning nr. 9/2012 konkluderede vi, at udvekslingen af oplysninger internt i medlemsstaterne samt fra medlemsstaterne til Kommissionen og til de andre medlemsstater endnu ikke var tilstrækkelig (jf. også **bilaget**). Vi anbefalede, at medlemsstaterne sikrede en direkte strøm af alle relevante oplysninger om overtrædelser og uregelmæssigheder fra kontrolorganerne til de udbetalende organer og vice versa. Endvidere forventede vi, at Kommissionen ville i) præcisere formen af og tidsfristerne for meddelelser om overtrædelser og uregelmæssigheder, ii) indføre passende foranstaltninger til at sikre, at medlemsstaterne opfyldte deres rapporteringsforpligtelser, og iii) revidere det informationssystem, der stilles til rådighed til indberetning af overtrædelser og uregelmæssigheder.

49. Kommissionen og medlemsstaterne traf en række foranstaltninger for at gennemføre vores anbefaling:

- Kommissionen indførte et krav³² om, at medlemsstaterne skal meddele resultaterne af økologiske inspektioner til betalingsorganerne. Dette er vigtigt, da det kan have betydning for landbrugernes EU-tilskud (jf. også **punkt 19**). De medlemsstater/regioner, vi fulgte op på og besøgte i forbindelse med denne revision, har nu indført krydsunderretningssystemer, om end denne form for kommunikation kun er delvis indført i Frankrig.
- I 2013 indførte Kommissionen³³ kravet om, at kontrolorganer straks underretter de kompetente myndigheder om tilfælde af manglende regeloverholdelse, der har indflydelse på produkters økologiske status. De medlemsstater, vi reviderede, havde

³² Artikel 92, stk. 6, i forordning (EF) nr. 889/2008 som ændret ved forordning nr. 392/2013.

³³ Artikel 92, stk. 4, i forordning (EF) nr. 889/2008 som ændret ved forordning nr. 392/2013.

udviklet procedurer og, i nogle tilfælde, teknologiske løsninger til at forbedre kommunikationen mellem kontrolorganerne og de kompetente myndigheder vedrørende manglende regeloverholdelse. Denne kommunikation finder dog ikke altid sted med det samme (jf. **tekstboks 1**).

- Kommissionen fastsatte desuden, at medlemsstaterne straks skal underrette Kommissionen og de andre medlemsstater via Kommissionens onlineværktøj OFIS (informationssystemet for økologisk landbrug)³⁴ hvis de konstaterer uregelmæssigheder. Medlemsstaternes kommunikation var blevet hurtigere siden vores foregående revision, men vi konstaterede fortsat forsinkelser (jf. **tekstboks 1**).
- Når en underretning er registreret i OFIS, forventer Kommissionen, at det land, der er blevet underrettet, undersøger de mulige årsager til uregelmæssigheden og svarer via OFIS inden for 30 dage³⁵. Svartiderne er forbedret siden vores foregående revision. I 2017 blev 85 % af svarene således givet rettidigt (mod 60 % i 2016).
- Siden 2013 har medlemsstaterne skullet medtage obligatoriske oplysninger om den økologiske sektor og kontrollen af denne i den årsrapport om fødevarer sikkerhed, som de indsender til Kommissionen³⁶. I de fleste af de rapporter, vi analyserede, er økologisk produktion udtrykkeligt nævnt. Men vores aktuelle analyse bekræfter, at nogle af de svagheder, vi konstaterede tidligere, stadig findes³⁷ (jf. **tekstboks 1**).

³⁴ Uregelmæssigheder vedrørende produkter, som kommer fra andre medlemsstater (artikel 92a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 889/2008 som ændret ved forordning nr. 392/2013) samt vedrørende produkter, som kommer fra samme medlemsstat, hvis uregelmæssigheden har betydning for en anden medlemsstat (artikel 92a i forordning (EF) nr. 889/2008 som ændret ved forordning (EU) 2018/1584).

³⁵ Artikel 92a, stk. 4, i forordning (EF) nr. 889/2008 som ændret ved forordning nr. 392/2013.

³⁶ Artikel 92f og bilag XIIIb og XIIIc i forordning (EF) nr. 889/2008 som ændret ved forordning (EU) nr. 392/2013.

³⁷ Punkt 43 i særberetning nr. 9/2012.

Tekstboks 1 - Kommunikationen er somme tider langsom og ufuldstændigKommunikation om manglende regeloverholdelse

I Bulgarien konstaterede vi, at nogle kontrolorganer kun underrettede den kompetente myndighed om bestemte typer af manglende regeloverholdelse i deres årlige rapportering. Den kompetente myndighed bemærkede ikke dette i forbindelse med sit tilsyn. I Tjekkiet konstaterede vi, at det i gennemsnit tog kontrolorganerne 33 dage i 2016 og 55 dage i 2017 at underrette den kompetente myndighed om en manglende regeloverholdelse, der havde indflydelse på produkters økologiske status.

Kommunikation via OFIS

Der gik i gennemsnit 38 kalenderdage fra konstateringen af en manglende regeloverholdelse, før medlemsstatens kompetente myndighed gav underretning om den i OFIS, selv om forordningen kræver, at underretninger gives straks. I mellemtiden kan produkter fra samme parti fortsat omsættes i EU mærket som økologiske.

I Bulgarien medtog kontrolorganerne ikke oplysninger om produktets oprindelse i deres underretninger til den kompetente myndighed, så denne havde ikke de nødvendige oplysninger til at afgøre, om overtrædelsen/uregelmæssigheden skulle registreres i OFIS eller ej.

Årlig rapportering til Kommissionen

Medlemsstaterne rapporterer stadig alt for sent om deres kontrolaktiviteter. For 2014-2016 indsendte de 12 medlemsstater, vi kontrollerede, i gennemsnit deres årsrapporter over fire måneder for sent. I juni 2018 havde tre medlemsstater stadig ikke indsendt deres rapporter for 2016.

I et stort antal tilfælde var årsrapporternes oplysninger om ordningen for økologikontrol stadig ufuldstændige. Kommissionens egen vurdering af årsrapporterne for 2016 viste, at der var store og middelstore informationshuller i 13 af de 26 modtagne årsrapporter.

Udfordringen med at føre tilsyn med ordningen for kontrol af importerede økologiske produkter er delvis løst

50. Importerede produkter udgør en relativt lille del af EU's økologiske forbrug (jf. f.eks. **punkt 16**). Økologiske produkter importeret fra lande uden for EU kan certificeres på to måder:

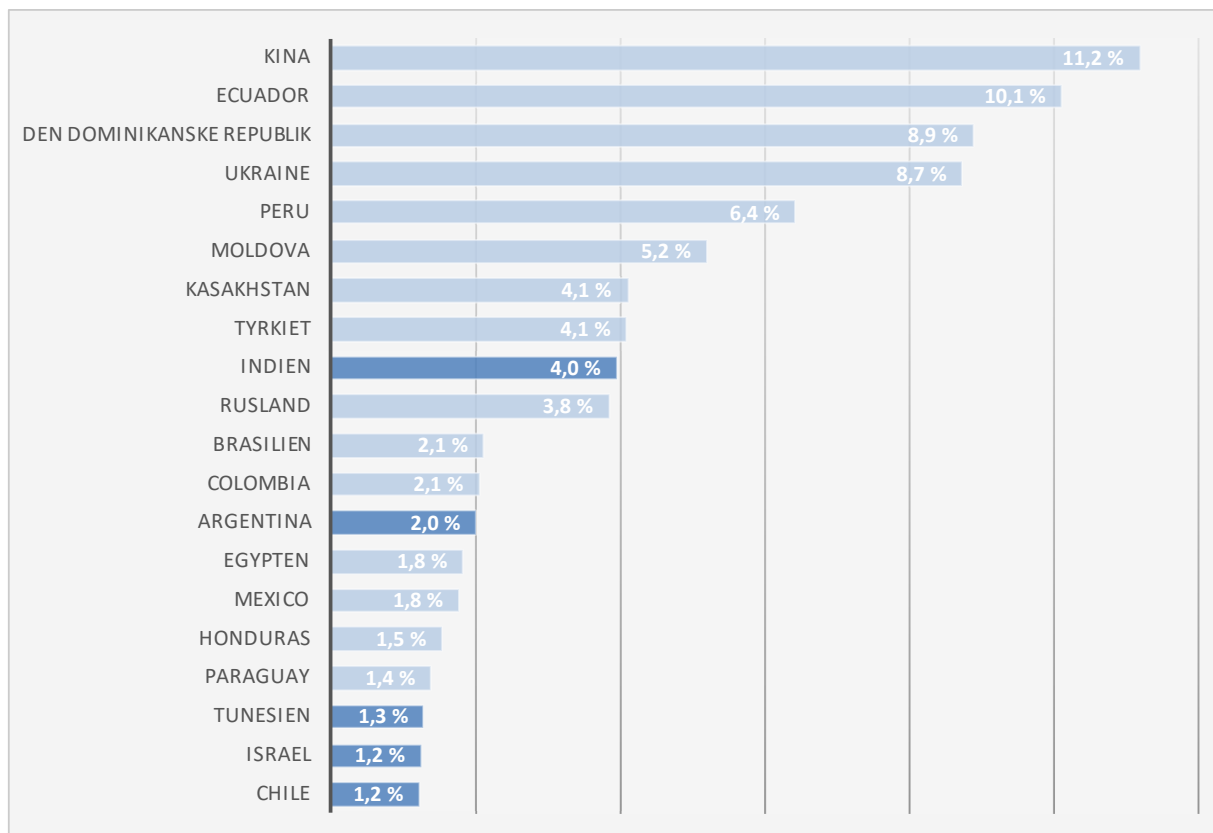
- i henhold til de nationale regler i de lande, Kommissionen har godkendt som lande med økologiske principper, produktionsregler og kontrolordninger, som er ækvivalente med dem, der er fastsat i EU-forordningerne³⁸ (herefter benævnt **ækvivalente tredjelande**)
- for øvrige lande: af kontrolorganer, som Kommissionen har godkendt til at certificere økologisk produktion uden for EU i henhold til ækvivalente produktionsregler og kontrolordninger³⁹ (herefter benævnt **ækvivalente kontrolorganer**).

51. I 2018 sendte 114 lande økologiske produkter til EU. **Figur 4** viser de 20 største eksportører, hvoraf de ækvivalente tredjelande er vist med mørkeblåt. Omkring 87 % af de importerede økologiske produkter er certificeret af ækvivalente kontrolorganer.

³⁸ Artikel 7-9 i forordning (EF) nr. 1235/2008.

³⁹ Artikel 10 til 12 i forordning (EF) nr. 1235/2008.

Figur 4 - De 20 største eksportører* af økologiske produkter til EU i 2018 (baseret på vægt)

Bemærk: Ækvivalente tredjelande er vist med mørkeblåt.

* Norge og Schweiz er ikke medtaget i figuren, da Kommissionens Trade Control and Expert System (Traces) ikke indeholder oplysninger om eksport fra disse lande.

Kilde: Den Europæiske Revisionsret baseret på tal fra Traces (certifikatstatus = "erklæring fra første modtager underskrevet").

52. Der er på nuværende tidspunkt 13 ækvivalente tredjelande⁴⁰, og de tegner sig for ca. 13 % af den økologiske import. De har hver især en aftale eller en ordning med Kommissionen om økologisk ækvivalens. Siden 2014 har ækvivalente tredjelande været

⁴⁰ Bilag III til forordning (EF) nr. 1235/2008, seneste ændring: Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/949, der fjøede Chile til bilag III.

underlagt en ny godkendelsesordning baseret på internationale handelsaftaler⁴¹. Den første af disse aftaler blev indgået med Chile i 2017⁴² (jf. **tabel 2**).

Tabel 2 - Oversigt over tredjelande, der har indgået en aftale med Kommissionen om økologisk ækvivalens

Tredjeland	År	Aftaletype
Australien	1996	Administrativ ordning
Argentina	1997	Administrativ ordning
Israel	1997	Administrativ ordning
Schweiz	1997	Kapitel om økologiske produkter i en fuld handelsaftale
New Zealand	2002	Administrativ ordning
Costa Rica	2003	Administrativ ordning
Indien	2006	Administrativ ordning
Tunesien	2009	Administrativ ordning
Japan	2010	Administrativ ordning
Canada	2011	Administrativ ordning
USA	2012	Administrativ ordning
Sydkorea	2015	Administrativ ordning
Chile	2017	Handelsaftale om økologiske produkter

53. I det følgende præsenterer vi for hver importordning vores revisionsresultater vedrørende følgende emner:

- Kommissionens revisioner uden for EU
- informationsudveksling
- Kommissionens håndhævelsesprocedurer.

Derefter behandler vi medlemsstaternes rolle i forbindelse med importerede produkter.

⁴¹ Artikel 47 i forordning (EU) 2018/848.

⁴² Aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Chile om handel med økologiske produkter (EUT L 331 af 14.12.2017, s. 4).

Kommissionen er begyndt at foretage revisioner uden for EU, men de fleste ækvivalente kontrolorganer er endnu ikke blevet revideret

54. I vores særberetning nr. 9/2012 anbefalede vi, at Kommissionen sikre et passende tilsyn med landene på listen over ækvivalente tredjelande i forbindelse med økologisk produktion (jf. også **bilaget**). Kommissionen skal også sikre tilsyn med de ækvivalente kontrolorganer⁴³.

55. Ved vores opfølgning på de foranstaltninger, Kommissionen har truffet for at gennemføre vores anbefaling, konstaterede vi, at Kommissionen siden 2012 har udført revisioner uden for EU (jf. **punkt 31**), og at en stor del af dens revisionsressourcer vedrørende økologisk produktion nu anvendes til disse revisioner (jf. **tabel 3**).

Tabel 3 - Revisioner udført af GD SANTE i tredjelande mellem 2012 og 2018

Revisions-type	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Ækvivalente tredjelande	Tunesien Indien	Schweiz Israel	Australien Argentina	Israel Canada Indien	Costa Rica		
Ækvivalente kontrolorganer		Kina (tre forskellige kontrolorganer)	Tyrkiet Vietnam	Ukraine og Hvide-rusland Sydafrika Peru Bolivia	Albanien og Kosovo* Ukraine Thailand Peru	Brasilien Indien Ecuador Bolivia Sri Lanka Tyrkiet Kina	Paraguay Den Dominikanske Republik Mexico** Ukraine Kenya

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244/1999 og Den Internationale Domstols udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

** Revideret ved en skrivebordsgennemgang i kontrolorganernes hovedkontorer i EU.

Ækvivalente kontrolorganer

56. Ækvivalente kontrolorganer har ofte hovedkontor i EU, men gennemfører aktiviteter i hele verden. Tilsynet med ækvivalente kontrolorganer er en udfordring for Kommissionen,

⁴³ Artikel 33, stk. 3, i forordning (EF) nr. 834/2007.

fordi den ikke kan forlade sig på en kompetent myndigheds arbejde, sådan som det er tilfældet i forbindelse med EU-medlemsstater og ækvivalente tredjelande (jf. **punkt 14**).

57. Ved udgangen af juni 2018 fandtes der 57 godkendte ækvivalente kontrolorganer. Kontrolorganer kan være godkendt til at arbejde i et eller flere tredjelande, og somme tider dækker et enkelt organ over 50 lande. Dette resulterer i mange kombinationer af kontrolorganer og lande, som Kommissionen skal godkende og føre tilsyn med⁴⁴.

58. Kommissionen begyndte at revidere godkendte ækvivalente kontrolorganer i 2013 og havde ved udgangen af 2018 foretaget 25 revisioner⁴⁵, som regel på kontrolorganets hovedkontor og i et enkelt tredjeland, som kontrolorganet er godkendt til at arbejde i. Vi anslår, at de kombinationer af kontrolorganer og lande, som Kommissionen har revideret siden 2013, omfatter ca. en tredjedel af de økologiske produkter, der er importeret via denne ordning. Det betyder, at der kan gå flere år, før Kommissionen besøger et bestemt land eller kontrolorgan (jf. **tekstboks 2**).

Tekstboks 2 - Lav hyppighed af Kommissionens revisioner

I 2018 reviderede Kommissionen et ækvivalent kontrolorgan, der har været aktivt i Den Dominikanske Republik siden 2013. Revisionen afslørede betydelige mangler i kontrolorganets certificeringsaktiviteter⁴⁶. Den Dominikanske Republik er den tredjestørste eksportør af økologiske produkter til Europa (jf. også **figur 4**), og omkring en tredjedel af de økologiske produkter, der eksporteres fra Den Dominikanske Republik til EU, er certificeret af kontrolorganet. Det var første gang, at dette kontrolorgan blev revideret, og første gang Kommissionen aflagde revisionsbesøg i Den Dominikanske Republik.

59. Somme tider aflyses eller udsættes planlagte besøg i bestemte lande (f.eks. Egypten og Mexico) på grundlag af sikkerhedsanbefalinger fra de relevante tjenestegrene i

⁴⁴ I nogle tilfælde anvender det samme kontrolorgan forskellige standarder i forskellige lande.

⁴⁵ Disse revisioner omfatter 17 af de 57 kontrolorganer, der var godkendt ved udgangen af juni 2018.

⁴⁶ DG(SANTE) 2018-6392 (http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/audit_reports/details.cfm?rep_id=3998).

Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten). Dette er forståeligt, men det begrænser samtidig den sikkerhed, Kommissionen kan opnå på grundlag af sit tilsyn i disse lande.

60. Kommissionens revisionsresultater viser, at der er behov for et grundigt og løbende tilsyn med de ækvivalente kontrolorganer. Kommissionen følger op på sine revisionsresultater, men det kan tage lang tid at afhjælpe svagheder i alle de forskellige kontrolorganer, der opererer i samme land. Jf. eksemplet i **tekstboks 3**.

Tekstboks 3 - Vanskeligheder forbundet med at afhjælpe systemiske svagheder gennem revision af kontrolorganer

Kina er den største eksportør af økologiske produkter til EU (jf. også **figur 4**). I 2013 begyndte Kommissionen at tage fat på at løse svaghederne i ordningen for kontrol af økologiske produkter, der stammer fra Kina. Den skrev til alle de kontrolorganer, der var aktive i Kina, og anbefalede dem at træffe yderligere foranstaltninger, såsom ekstra uanmeldte inspektioner og yderligere stikprøver, og rapportere om disse foranstaltninger i deres årsrapporter. Kommissionen reviderede også tre kontrolorganer og fjernede det ene af dem fra listen i 2014. Kommissionen reviderede et andet kontrolorgan i 2017 og konstaterede fortsatte svagheder i ordningen for kontrol af økologiske produkter i Kina. Kommissionen er klar over problemet og arbejder på at udvikle en mere systematisk tilgang.

61. Nå den nye økologiforordning træder i kraft (jf. **punkt 21**), vil ækvivalensordningen mellem 2021 og 2023 gradvist blive erstattet af en ordning, hvor kontrolorganernes økologiske standarder og kontrolordninger skal være i overensstemmelse med EU-reglerne. Denne nye overensstemmelsesbaserede ordning skulle gerne nedbringe den tid, det tager at forberede revisionsbesøg og gennemgå nye ansøgninger og årsrapporter, da Kommissionen ikke længere behøver at vurdere ækvivalensen af kontrolorganets standarder for økologisk produktion og kontrolordning.

Ækvivalente tredjelande

62. Der er sket en forbedring i Kommissionens tilsyn med ækvivalente tredjelande siden vores foregående revision. Siden 2012 har Kommissionen udført ti revisioner vedrørende otte ækvivalente tredjelande (jf. **tabel 3**) og medvirket i en peerevaluering af den

amerikanske kontrolordning i 2014. De ækvivalente tredjelande, der ikke er blevet revideret i denne periode, er New Zealand, Japan og Sydkorea, der tilsammen står for under 1 % af de økologiske produkter, der importeres til EU, samt Chile, der underskrev en aftale med EU i 2017.

63. De udførte revisioner afslørede væsentlige mangler. I mange tilfælde konstaterede Kommissionen ved opfølgningen på sine revisioner, at de pågældende lande havde truffet korrigerende foranstaltninger for at afhjælpe disse mangler (jf. **tekstboks 4**).

Tekstboks 4 - Kommissionens revisioner afslørede mangler, og tredjelandene har truffet korrigerende foranstaltninger

Kommissionen reviderede Indien to gange⁴⁷ og konstaterede, at der var alvorlige mangler i kontrolorganernes effektivitet og den kompetente myndigheds tilsyn. Dette bevirkede, at Kommissionen med henvisning til ændringer i Indiens produktionsregler afviste fortsat at godkende forarbejdede landbrugsprodukter som ækvivalente med henblik på import og fjernede det ene kontrolorgan fra listen over godkendte indiske kontrolorganer. I februar 2017 bekræftede Kommissionen, at Indien havde gennemført korrigerende foranstaltninger for at afhjælpe de påviste mangler.

Under sit revisionsbesøg i Schweiz i september 2013⁴⁸ konstaterede Kommissionen mangler i tilsynet med kontrolorganerne og utilstrækkelige importkontroller. Som opfølgning på dette tog de schweiziske myndigheder skridt til at løse de påviste problemer ved at ændre de retlige rammer og forbedre retningslinjerne for kontrolorganer.

64. Kommissionen foretog ingen risikoanalyse af ordningen for kontrol af økologiske produkter i EFTA-landene Norge⁴⁹ og Island. Endvidere gik der over otte år, før EU's

⁴⁷ Indien (2012): http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/audit_reports/details.cfm?rep_id=3059; Indien (2015): http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/audit_reports/details.cfm?rep_id=3641.

⁴⁸ Schweiz (2013): http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/audit_reports/details.cfm?rep_id=3215.

⁴⁹ Ifølge tal fra Eurostat er Norge den tredjestørste eksportør af fødevarer til EU. Der foreligger ingen specifikke tal om andelen af økologiske fødevarer.

økologiforordninger⁵⁰ blev indarbejdet i EØS-aftalen⁵¹ i marts 2017. I oktober 2018 bistod Kommissionen for første gang EFTA-Tilsynsmyndigheden ved en revision af ordningen for kontrol af økologiske produkter i Norge⁵².

Informationsudvekslingen er forbedret, men Kommissionen kunne udnytte den bedre og hurtigere

Informationsudvekslingen om uregelmæssigheder

65. I 2013 udvidede Kommissionen OFIS-værktøjet⁵³, så det blev muligt for Kommissionen, medlemsstaterne, ækvivalente tredjelande og ækvivalente kontrolorganer at udveksle oplysninger om uregelmæssigheder vedrørende importerede produkter. Kommissionen har vedtaget procedurer for opfølgning på disse uregelmæssigheder.

66. Hvad angår indberettede uregelmæssigheder vedrørende produkter importeret under ordningen med ækvivalente kontrolorganer er det medlemsstaternes kompetente myndigheder, der er hovedaktørerne i opfølgningen. De kontakter de relevante kontrolorganer via OFIS og anmoder om yderligere oplysninger, indtil de er fuldt tilfredse med svarene. Hvis uregelmæssighederne ikke bliver afhjulpet, kontakter Kommissionen kontrolorganerne direkte.

67. Hvad angår produkter importeret under ordningen med ækvivalente tredjelande overvåger Kommissionen OFIS-underretningerne. I forbindelse med nogle af disse fandt vi imidlertid stort set intet bevis for effektiv opfølgning.

⁵⁰ Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 og de tilhørende gennemførelsesbestemmelser.

⁵¹ Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde har siden januar 1994 samlet EU-medlemsstaterne og de tre EØS/EFTA-lande - Island, Liechtenstein og Norge - i et fælles marked, der benævnes "det indre marked".

⁵² <http://www.eftasurv.int/press--publications/press-releases/internal-market/norway-needs-to-adjust-control-system-of-organic-production>

⁵³ Forordning (EF) nr. 125/2013 indførte ændringer til artikel 15 i forordning (EF) nr. 1235/2008.

Årsrapporter

68. Foruden underretninger, der udveksles via OFIS, skal Kommissionen modtage en årsrapport fra hvert ækvivalent kontrolorgan⁵⁴ og tredjeland⁵⁵ med en beskrivelse af, hvordan de har gennemført kontrolordningen. Kontrolorganernes årsrapporter skal indeholde de seneste vurderingsrapporter fra akkrediteringsorganerne.

69. Ifølge sine egne interne regler skal Kommissionen gennemgå årsrapporterne inden for tre måneder efter at have modtaget dem. Vi kontrollerede ti årsrapporter fra kontrolorganer. Den ene af dem var ikke blevet vurderet. I kun tre tilfælde havde Kommissionen gennemgået rapporterne inden for fristen på tre måneder, mens gennemgangen af tre andre rapporter tog ni måneder eller mere. Vi konstaterede tilsvarende forsinkelser i analysen af de årsrapporter, der var indsendt af ækvivalente tredjelands⁵⁶.

Samarbejde med andre organer og myndigheder

70. I forbindelse med sit tilsyn med de ækvivalente kontrolorganer benytter Kommissionen også vurderingsrapporterne fra akkrediteringsorganerne. I 2017 og 2018 afholdt Kommissionen et årligt møde med akkrediteringsorganerne. Der findes imidlertid ingen samarbejdsordninger, som fastlægger vilkår for løbende informationsudveksling eller giver Kommissionen adgang til at se dokumentationen bag årsrapporterne eller til at ledsage akkrediteringsorganerne i forbindelse med deres vurderinger, når den mener, at en samordnet indsats vil være mere effektiv i tilsynet med de ækvivalente kontrolorganer.

71. Eksportører til EU sælger ofte deres produkter på andre markeder også. De skal således også overholde disse importerende landes regler om økologisk produktion og er underlagt tilsyn fra deres kompetente myndigheder. Da Kommissionen kun har begrænset

⁵⁴ Artikel 12, stk. 1, litra b, i forordning (EF) nr. 1235/2008.

⁵⁵ Artikel 33, stk. 2, i forordning (EF) nr. 834/2007.

⁵⁶ I tre tilfælde (af de seks analyserede) blev gennemgangen foretaget mere end ni måneder efter modtagelsen af dokumenterne.

kapacitet til at analysere de modtagne oplysninger (jf. **punkt 67 og 69**) eller selv udføre revisioner (jf. **punkt 57 og 58**), kunne den udvikle sit samarbejde med myndighederne i andre større importerende lande for at forbedre sit tilsyn med importen af økologiske produkter. Kommissionen har taget de første skridt i denne retning ved at afholde plurilaterale drøftelser (rundbordsdrøftelser) med en række tredjelande (USA, Canada, Chile, Schweiz, Japan og Sydkorea) siden 2016. Der er imidlertid ikke etableret nogen mere systematiske samarbejdskanaler. Kommissionen sigter f.eks. mod yderligere at fremme udveksling af oplysninger om overtrædelser og rapporter om besøg på stedet samt en drøftelse om den fælles opfattelse af problemer i visse lande.

Kommissionens håndhævelse var vanskelig og tidskrævende, men kommende regelændringer skal gøre den hurtigere og mere effektiv

Ækvivalente kontrolorganer

72. Hvis et kontrolorgan ikke rettidigt indsender de nødvendige oplysninger til Kommissionen, hvis det ikke træffer korrigerende foranstaltninger, eller hvis det ikke indvilliger i en kontrol på stedet, kan Kommissionen suspendere eller fjerne det fra listen over godkendte kontrolorganer⁵⁷ eller ændre dets specifikationer. I praksis inddrog Kommissionen syv kontrolorganers godkendelse. Fra beslutningen om at inddrage godkendelsen til ikrafttrædelsen af denne beslutning gik der imidlertid gennemsnitlig fire måneder. I mellemtiden fortsatte kontrolorganerne med at certificere økologiske produkter og udstede kontrolattester med henblik på deres eksport. Under den nye forordning⁵⁸ vil Kommissionen i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde kunne vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, og dermed hurtigere trække kontrolorganers godkendelse tilbage.

⁵⁷ Artikel 12, stk. 1, litra c, og artikel 12, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1235/2008.

⁵⁸ Artikel 46, stk. 9, i den nye økologiforordning (EU) 2018/848.

Ækvivalente tredjelande

73. Hvis en kompetent myndighed i et tredjeland afviser at gennemføre anbefalinger eller overskrider en tidsfrist for gennemførelse af en anbefaling, kan Kommissionen fjerne tredjelandet fra listen over anerkendte tredjelande eller ændre omfanget af myndighedens godkendelse⁵⁹. Kommissionen har benyttet sig af denne mulighed i et enkelt tilfælde (jf. **tekstboks 4**).

74. Handelsaftalen med Chile fra 2017 (jf. **punkt 52**) indeholder mekanismer til kommunikation, verifikation og bilæggelse af tvister⁶⁰, der gør det lettere at håndhæve reglerne.

Svagheder i medlemsstaternes kontrol med import af økologiske produkter

75. EU-medlemsstaterne spiller også en vigtig rolle i ordningen for kontrol af importerede produkter. De udfører kontrol af importerede produkter og kontrollerer importørerne.

Medlemsstaternes kontrol af importerede økologiske produkter

76. Medlemsstaterne skal kontrollere sendinger af produkter, der importeres til EU, før produkterne kan overgå til fri omsætning i EU⁶¹. De skal foretage dokumentkontrol og også udføre yderligere fysisk kontrol (f.eks. kontrol af emballagen og mærkningen eller udtagning af prøver til analyse og laboratorietest), alt efter hvad der er relevant ifølge deres risikovurdering. På baggrund af resultaterne af kontrollen kan medlemsstaternes myndigheder derefter påtage de tilhørende kontrolattester (jf. også **punkt 84**).

77. Kommissionen kan samarbejde med medlemsstaterne om at udvikle en fælles tilgang til de kontroller, der skal foretages af importerede produkter. I december 2015 offentliggjorde Kommissionen f.eks. retningslinjer for yderligere offentlig kontrol som

⁵⁹ Eksempelvis ved at fjerne en produktkategori fra godkendelsen.

⁶⁰ Gensidig udveksling af relevante oplysninger (artikel 6), mulighed for peerevalueringer (artikel 7), nedsættelse af et blandet udvalg for økologiske produkter (artikel 8) og bestemmelser om bilæggelse af tvister (artikel 9).

⁶¹ Artikel 13, stk. 2, og artikel 13, stk. 4, samt bilag V i forordning (EU) nr. 1235/2008 - rubrik 20.

reaktion på en række uregelmæssigheder, der tidligere var blevet konstateret vedrørende sendinger fra Ukraine og visse nabolande. Disse retningslinjer er blevet vedtaget af EU-medlemsstaterne og bliver revideret årligt. De gælder i dag for Ukraine, Kasakhstan og Den Russiske Føderation.

78. Vi konstaterede svagheder i den kontrol, tre medlemsstater udførte vedrørende importerede økologiske produkter (jf. **tekstboks 5**).

Tekstboks 5 - Svagheder i kontrollen af indkommende sendinger

I Tjekkiet fandt vi flere tilfælde, hvor der ifølge oplysningerne på kontrolattesten var udført en laboratorieanalyse, selv om dette ikke var tilfældet (eller omvendt). Dette skyldtes, at toldmyndighederne påtegner attesten uden at vente på den endelige beslutning om at udføre en analyse.

I Bulgarien var importen af økologiske produkter underlagt 100 % dokumentkontrol af fødevarer sikkerhedsmyndigheden. På revisionstidspunktet var der imidlertid hverken foretaget risikoanalyser fysisk kontrol eller laboratorietest af importerede økologiske produkter.

Vi konstaterede, at en sending hvede importeret fra Kasakhstan via Tyrkiet ikke var blevet testet for ikketilladte stoffer, sådan som retningslinjerne kræver det ved indførsel fra dette land. På kontrolattesten angav kontrolorganet fejlagtigt oprindelseslandet som Tyrkiet med det resultat, at myndighederne i Det Forenede Kongerige ikke testede sendingen.

79. Medlemsstaterne skal desuden foretage regelmæssig risikobaseret kontrol af alle importerede produkter (både økologiske og ikkeøkologiske) i de forskellige led i fødevarekæden⁶². De indberetter årligt resultaterne af denne kontrol til Kommissionen. Vi analyserede en stikprøve bestående af 12 medlemsstaters årsrapporter. Ingen af dem indeholdt specifikke oplysninger om offentlig kontrol af importerede økologiske produkter. Uden sådanne oplysninger kan Kommissionen ikke vide, hvilke kontroller der er udført af de importerede økologiske produkter, og hvad resultaterne var.

⁶² Artikel 15, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 882/2004.

Medlemsstaternes kontrol af importører

80. Medlemsstaterne kan som led i deres tilsyn med kontrolorganerne efterprøve, om importørernes procedurer og kontroller er tilstrækkelige. I vores særberetning fra 2012 bemærkede vi, at kontrolorganernes kontrol af importører ofte var ufuldstændig. Vi fulgte op på revisionsresultatet i forbindelse med denne revision og konstaterede, at dette stadig er tilfældet i visse medlemsstater (jf. også **tekstboks 6**).

Tekstboks 6 - Svagheder i kontrollen af importører

I Bulgarien havde de to kontrolorganer, vi besøgte, ikke særlige tjeklister vedrørende importører og brugte i stedet "forhandlertjeklisterne", der ikke omfattede en række specifikke kontroller med relation til import.

I Spanien (Andalusien) nævner den kompetente myndigheds rapporter om de årlige inspektioner af kontrolorganerne ikke importkontrollen eller gennemgangen af de særlige importtjeklister.

Den kompetente myndighed i Det Forenede Kongerige kræver ikke, at importørerne underretter deres kontrolorganer om hver enkelt indkommende sending. Denne underretning er obligatorisk ifølge forordningen og et vigtigt værktøj til bedre målretning af den fysiske kontrol af indkommende sendinger.

Sporbarheden er forbedret, men der er fortsat nogle svagheder

81. Ifølge den generelle fødevarelovgivning skal fødevare- og foderstofvirksomheder sikre sporbarhed i alle produktions-, forarbejdnings- og distributionsled. De skal kunne identificere de virksomheder, deres produkter er blevet leveret til, og spore input i fødekæden tilbage til deres direkte leverandør⁶³. Dette gælder for alle typer fødevarer.

82. I forbindelse med økologiske produkter rækker behovet for sporbarhed ud over kravene i den generelle fødevarelovgivning. Da der ikke findes nogen videnskabelig metode til at afgøre, om et produkt er økologisk eller ej, skal sporbarhed gøre det muligt at verificere dets økologiske status gennem hele forsyningskæden. Formålet med en sporbarhedskontrol

⁶³ Også kaldet "ét skridt frem, ét skridt tilbage"-metoden.

er i) at identificere alle de involverede erhvervsdrivende, ii) at kontrollere deres økologiske certificering og iii) at spore produktet tilbage til kilden og isolere problemet, når der konstateres et tilfælde af manglende regeloverholdelse, så det forhindres, at de berørte produkter når ud til forbrugerne.

83. I vores særberetning nr. 9/2012 redegjorde vi for vores revision af sporbarheden af en stikprøve af økologiske produkter. Vi konkluderede, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne havde vanskeligt ved at sikre sporbarheden af de økologiske produkter på det geografiske område, deres myndighed dækkede, og at det var endnu vanskeligere at spore produkter, der krydsede grænser. Vi anbefalede, at kontrollerne blev styrket for at sikre, at de erhvervsdrivende opfyldte kravene til sporbarhed i forordningerne, og at Kommissionen i den forbindelse præciserede de forskellige aktørers roller og ansvar (jf. også **bilaget**).

Sporbarheden er forbedret inden for EU, men ikke alle producenter kunne spores

84. Kommissionen iværksatte tiltag til at gennemføre vores anbefaling. Den har tilføjet et modul for økologisk import til onlineværktøjet Traces (Trade Control and Expert System), der bruges til at overvåge importen af fødevarer og foderstoffer⁶⁴. Siden oktober 2017 har hver sending af importerede økologiske produkter skullet ledsages af en elektronisk kontrolattest. Traces-modulet for kontrolattester blev indført for at forbedre sporbarheden af økologiske produkter og indsamle betydeligt mere omfattende statistiske data om den økologiske import.

85. Inden for rammerne af sine revisioner i medlemsstaterne kræver Kommissionen (GD SANTE), at de kompetente myndigheder foretager en sporbarhedsundersøgelse vedrørende to økologiske produkter (udvalgt af Kommissionens revisionshold). I tilfælde, hvor ingredienserne kommer fra lande uden for EU, omfatter undersøgelsen kun bevægelserne efter indførslen i EU.

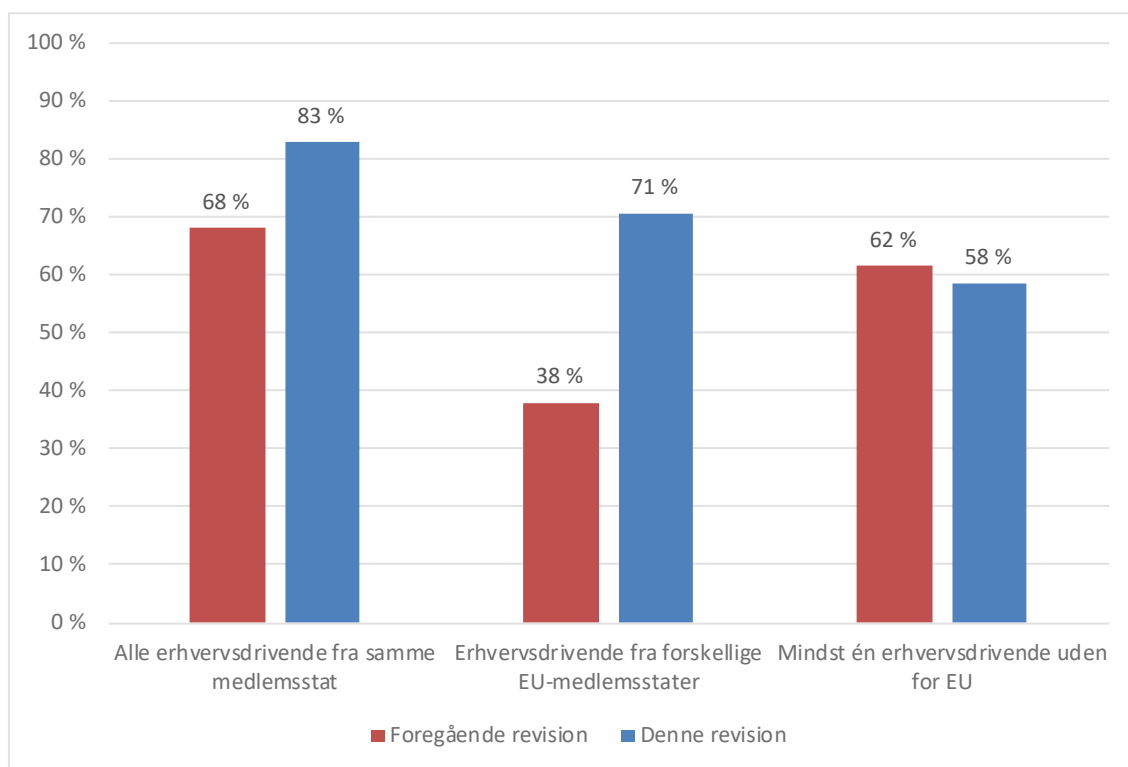
⁶⁴ Traces blev indført ved Kommissionens beslutning 2004/292/EF i medfør af Rådets direktiv 90/425/EØF.

86. Som led i vores revision udvalgte vi 105 produkter og bad de kompetente myndigheder i 18 medlemsstater samt Kommissionen om:

- i) at spore de pågældende produkter tilbage til producenten (så vidt muligt også uden for EU's grænser)
- ii) for hver af de erhvervsdrivende at fremlægge det økologicertifikat, der var gældende på tidspunktet for håndteringen/produktionen/forarbejdningen af produktet.

87. Sammenlignet med den sporbarhedsundersøgelse, vi foretog i forbindelse med vores beretning fra 2012, gav denne undersøgelse bedre resultater vedrørende produkter fra EU (jf. **figur 5**) og uændrede resultater vedrørende importerede produkter. Mange produkter kunne stadig ikke spores tilbage til landbrugsproducenten.

Figur 5 - Procentdel af produkter, hvor de ubedte sporbarhedsoplysninger var fyldestgørende

Kilde: Revisionsretten.

88. Sporbarhedsundersøgelser er somme tider besværlige og langvarige af flere forskellige årsager, herunder:

- i) forsyningskædens kompleksitet
- ii) problemer med at vurdere ægtheden af økologicertifikater, da der anvendes forskellige databaser i EU, som ikke er indholdsmæssigt harmoniseret og ikke er anvendelige i praksis, hvis den erhvervsdrivendes kontrolorgan ikke kendes
- iii) manglende samordning blandt visse kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

Det tog over tre måneder at spore nogle af produkterne i vores stikprøve. En langsom sporbarhed har en negativ indflydelse på muligheden for at handle i tilfælde af manglende overholdelse og for at forhindre, at de pågældende produkter når ud til forbrugerne.

Vores sporbarhedsundersøgelse afslørede problemer med mærkning og certifikater

89. Sporbarhedsundersøgelsen afslørede en række yderligere forhold, der påvirker kontrolordningens pålidelighed negativt, f.eks.:

- forkerte oprindelsesangivelser i økologimærkningen (jf. **tekstboks 7**)
- ufuldstændig inspektionsrapport fra et kontrolorgan, der kun giver ringe sikkerhed vedrørende et stort antal produktions- og forarbejdningenheder i forskellige tredjelande (jf. **tekstboks 8**).

Tekstboks 7 - Eksempler på forkerte oprindelsesangivelser i økologimærkningen

To produkters økologimærkning indeholdt ukorrekte oplysninger om deres oprindelse:

- Pitabrød var fejlagtigt mærket "EU-jordbrug", selvom produktets hovedingrediens (hvede) stammede fra Moldavien, Ukraine og Kasakhstan.
- Jordbærmarmelade var fejlagtigt mærket "EU-/ikke-EU-jordbrug", selvom dens landbrugsingredienser alle var importeret fra lande uden for EU (jordbær fra Marokko og sukker fra Brasilien).

Tekstboks 8 - Eksempel på en ufuldstændig inspektionsrapport, der kun giver ringe sikkerhed vedrørende et stort antal erhvervsdrivende i forskellige lande

I forbindelse med et af produkterne i sporbarhedsundersøgelsen omfattede certifikatet for den primære erhvervsdrivende i Tyrkiet 10 produktionsenheder og 15 forarbejdningsenheder i Tyrkiet, Etiopien, Kirgisistan, Kasakhstan og Ukraine.

Vi bad om at få tilsendt den seneste inspektionsrapport, der dannede grundlag for kontrolorganets certificering af den primære erhvervsdrivende og alle dennes enheder. Vores analyse afslørede, at der manglede grundlæggende oplysninger i den pågældende 8-siders rapport, f.eks. om datoerne for besøgene hos de forskellige enheder og om den form for kontrol, der reelt blev udført i de forskellige enheder. Vi har derfor kun ringe sikkerhed for, at alle produktions- og forarbejdningsenhederne var blevet tilstrækkeligt kontrolleret.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

90. Ordningen for kontrol af økologiske produkter er fastsat i EU-lovgivningen. Den sigter mod at give forbrugerne tillid til, at de økologiske produkter, som de køber, har været omfattet af EU-regler - eller ækvivalente regler - i hvert led af forsyningskæden. Dette bør være tilfældet, uanset om produkterne er fremstillet i EU eller importeret. Vi konstaterede, at kontrolordningen er blevet forbedret siden den foregående revision, og at vores anbefalinger generelt er blevet gennemført (jf. **bilaget**), men at der fortsat er en række udfordringer.

91. Hvad angår de økologiske produkter, som er fremstillet i EU - og som udgør hovedparten af EU's forbrug - har både Kommissionen og medlemsstaterne afhjulpet mange af de svagheder, der blev påpeget i vores tidligere beretning.

92. Kommissionen har efter vores rapport i 2012 genoptaget sine revisionsbesøg i medlemsstaterne og efterhånden besøgt de fleste af dem. Vi konstaterede, at dette arbejde var udført korrekt og var blevet fulgt op. Kommissionens revisioner afdækkede en række svagheder og førte til, at medlemsstaterne traf korrigerende foranstaltninger. Foruden sine revisioner har Kommissionen iværksat en række initiativer vedrørende koordinering og uddannelse og mødes ofte med medlemsstaterne for at drøfte opfølgningen på uregelmæssigheder og påstande om svig (**punkt 31-35**).

93. De kompetente myndigheder i de medlemsstater, vi reviderede, har truffet foranstaltninger til at forbedre deres kontrolordninger. De seks medlemsstater, vi fulgte op på, har afhjulpet de fleste af de svagheder, vi konstaterede sidste gang, ved hjælp af ændringer i de retlige rammer, forbedret koordinering med akkrediteringsorganerne og bedre retningslinjer for tilsynet med kontrolorganerne (**punkt 38**). De otte medlemsstater, vi undersøgte, har nu et katalog over forskellige typer af manglende regeloverholdelse og de dermed forbundne håndhævelsesforanstaltninger (herunder sanktioner), som kontrolorganerne skal anvende (**punkt 44**). Vi konstaterede, at der fortsat er en række svagheder med relation til vores tidligere konklusioner (**punkt 40 og 41**). Vi konstaterede også, at anvendelsen af håndhævelsesforanstaltninger endnu ikke er blevet harmoniseret i

EU, og at indberetningen i medlemsstaterne somme tider er langsom og ufuldstændig (punkt 43, 45 og 49).

Anbefaling 1 - Afhjælpning af de tilbageværende svagheder i medlemsstaternes kontrolordninger og rapportering

Kommissionen bør:

- a) følge op på de tilbageværende svagheder, vi konstaterede i medlemsstaternes kontrolordninger
- b) arbejde hen imod en bedre harmonisering af definitionen på uregelmæssigheder og overtrædelser og de dermed forbundne håndhævelsesforanstaltninger gennem drøftelser med medlemsstaterne og vedtagelse af gennemførelsesretsakter
- c) give de kompetente myndigheder vejledning, så de kan forbedre deres rapportering, f.eks. ved at udfylde informationshullerne i deres årsrapporter.

Måldato for gennemførelsen: 2020.

94. En mindre del af de økologiske fødevarer, der forbruges i EU, stammer fra import. Ækvivalente kontrolorganer certificerer over 80 % af de økologiske produkter, der importeres til EU. Resten importeres fra ækvivalente tredjelande. Hovedparten af de ækvivalente tredjelande er blevet dækket af Kommissionens revisioner siden 2012 (punkt 62). Kommissionen er også begyndt at besøge ækvivalente kontrolorganer og har undersøgt deres aktiviteter på stedet i tredjelande. Indtil videre har disse besøg omfattet ordninger, der gælder for omkring en tredjedel af den import, der er certificeret af ækvivalente kontrolorganer (punkt 57 og 58). Tilsynet med ækvivalente kontrolorganer er en udfordring for Kommissionen, fordi den er den kompetente myndighed og ikke kan forlade sig på en anden kompetent myndigheds arbejde, sådan som det er tilfældet i forbindelse med EU-medlemsstater og ækvivalente tredjelande. Når Kommissionen konstaterer svagheder, kan det tage lang tid at afhjælpe dem i alle de forskellige kontrolorganer, der opererer i samme land (punkt 60).

95. Foruden at følge op på sine revisioner analyserer Kommissionen systematisk de årsrapporter, den modtager fra ækvivalente kontrolorganer og ækvivalente tredjelande. Kommissionen foretager dog ofte denne vurdering for sent (**punkt 69**). Vi konstaterede, at Kommissionen forlader sig på rapporterne fra akkrediteringsorganerne, men at der ikke er indgået nogen formelle samarbejdsaftaler, som fastlægger vilkår for løbende informationsudveksling eller giver Kommissionen mulighed for at samordne tilsynet med akkrediteringsorganerne (**punkt 70**). Vi konstaterede, at Kommissionen først lige er begyndt at undersøge de mulige synergier ved at føre tilsyn med import af økologiske produkter sammen med de kompetente myndigheder for andre vigtige importmarkeder (USA, Canada, Chile, Schweiz, Japan og Sydkorea) (**punkt 71**).

96. Det kan være vanskeligt og tidskrævende for Kommissionen at håndhæve kontrolordningen vedrørende import, men der er indført nye regler for at gøre håndhævelsen hurtigere og mere effektiv. Kommissionen vil kunne vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, og dermed hurtigere trække ækvivalente kontrolorganers godkendelse tilbage (**punkt 72**). Hvad angår ækvivalente tredjelande kan fremtidige handelsaftaler ligesom handelsaftalen med Chile indeholde mekanismer til kommunikation, verifikation og bilæggelse af tvister (**punkt 74**).

97. Medlemsstaterne har også ansvaret for at foretage kontrol af importerede økologiske produkter, og via deres tilsyn med kontrolorganerne efterprøver de, om importørernes procedurer og kontroller er tilstrækkelige. Vi fandt svagheder i kontrollen af indkommende sendinger og konstaterede, at kontrolorganernes kontrol af importørerne fortsat var utilstrækkelig i nogle medlemsstater (**punkt 75-80**).

Anbefaling 2 - Forbedret tilsyn med importerede produkter gennem styrket samarbejde

Kommissionen bør:

- a) forbedre sit tilsyn med de ækvivalente kontrolorganer, bl.a. ved at styrke samarbejdet med akkrediteringsorganerne og med de kompetente myndigheder for andre væsentlige importmarkeder

- b) straks vurdere de årsrapporter, den modtager fra ækvivalente kontrolorganer og ækvivalente tredjelande
- c) give medlemsstaterne vejledning i udførelse af specifikke kontroller vedrørende kontrolorganernes tilsyn med importører og importerede økologiske produkter.

Måldato for gennemførelsen: 2020.

98. Vi foretog igen en sporbarhedsundersøgelse for at fastslå, om økologiske produkter kan spores tilbage til landbrugsproducenten, og om produktets økologiske status kan påvises med et certifikat i hvert led af forsyningskæden. Resultaterne viste, at der er sket en forbedring siden vores foregående revision, især i EU. Men der var fortsat produkter, som ikke kunne spores tilbage til landbrugsproducenten (**punkt 86 og 87**). Vi bemærkede, at de fleste kontrolorganer i EU nu har en onlinedatabase over alle de erhvervsdrivendes økologicertifikater. Disse databasers indhold er imidlertid ikke indholdsmæssigt harmoniseret og ikke anvendelige i praksis, hvis den erhvervsdrivendes kontrolorgan ikke kendes (**punkt 88**). Sporbarheden af importerede produkter ville blive bedre, hvis der var adgang til onlinedatabaser over erhvervsdrivende uden for EU.

Anbefaling 3 - Mere omfattende sporbarhedsundersøgelser

Kommissionen bør:

- a) som led i sit tilsyn med importerede produkter foretage sporbarhedsundersøgelser, der strækker sig ud over EU's grænser, og bruge resultaterne til bedre målretning af revisioner eller ad hoc-kontrol af kontrolorganer og i tredjelande
- b) sammen med de kompetente myndigheder analysere resultaterne af deres sporbarhedsundersøgelser med henblik på at identificere svagheder og mulige korrigerende foranstaltninger
- c) forbedre adgangen til data om økologicertifikater på tværs af grænserne og kræve, at kontrolorganer i tredjelande offentliggør lister over deres certifikater online.

Måldatoer for gennemførelsen: a) og b) 2020, c) 2024.

Vedtaget af Afdeling I, der ledes af Nikolaos Milionis, medlem af Revisionsretten, i Luxembourg på mødet den 13. februar 2019.

På Revisionsrettens vegne

Klaus-Heiner Lehne

Formand

Vurdering af gennemførelsen af anbefalingerne i SB nr. 9/2012

Anbefaling i SB nr. 9/2012	Aktuel vurdering	Kommentarer
1 De kompetente myndigheder bør styrke deres tilsyn med kontrolorganerne ved at anvende passende dokumenterede procedurer for godkendelse af og tilsyn med kontrolorganerne, ved at fremme harmonisering af definitionen på overtrædelser, uregelmæssigheder og de sanktioner, der pålægges herfor, og ved at fremme den identificerede gode praksis.	Gennemført i de fleste henseender	Klar forbedring, men der er fortsat svagheder i medlemsstaterne
2 Medlemsstaterne bør sikre en direkte strøm af alle relevante oplysninger om overtrædelser og uregelmæssigheder fra kontrolorganerne til de udbetalende organer og vice versa og Kommissionen bør præcisere formen af og tidsfristerne for meddelelser om overtrædelser og uregelmæssigheder, indføre passende foranstaltninger til at sikre, at medlemsstaterne opfylder deres rapporteringsforpligtelser, og revidere det informationssystem, der stilles til rådighed til indberetning af overtrædelser og uregelmæssigheder, samt overveje at medtage indberetninger, der omfatter tredjelande.	Gennemført i de fleste henseender Gennemført i de fleste henseender	Klar forbedring, men der er fortsat svagheder i medlemsstaterne Klar forbedring, men der er fortsat svagheder vedrørende rapporteringsforpligtelser
3 Kontrollerne bør styrkes, så det sikres, at de erhvervsdrivende opfylder sporbarhedskravene i forordningerne og i den forbindelse bør Kommissionen præcisere de forskellige aktørers roller og ansvar.	Gennemført i nogle henseender Gennemført i nogle henseender	Forbedring, men for mange produkter kan stadig ikke spores tilbage Delvis opfyldt (for produkter importeret fra tredjelande) via Traces
4 Kommissionen bør styrke sin overvågning af medlemsstaternes kontrolordninger ved at aflægge revisionsbesøg samt indsamle de fornødne data og oplysninger og udnytte dem.	Gennemført i de fleste henseender	Indsamlingen og udnyttelsen af oplysningerne i årsrapporterne bør forbedres.
5 Kommissionen bør sikre et passende tilsyn med landene på listen over lande, der er godkendt som ækvivalente med henblik på økologisk produktion, og i tide foretage en vurdering af ansøgningerne fra de tredjelande, der ansøger om at blive optaget på listen.	Gennemført i de fleste henseender	For sen vurdering af årsrapporter og meget få årlige møder
6 Så længe importtilladelsesordningen gælder, bør medlemsstaterne sikre, at den anvendes korrekt. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne bør styrke kontrollen af de kontrolorganer, der er godkendt til at udstede kontrolattester.	Ikke længere relevant	

KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING "ORDNINGEN FOR KONTROL AF ØKOLOGISKE PRODUKTER ER BLEVET BEDRE, MEN DER ER FORTSAT NOGLE UDFORDRINGER"

RESUMÉ

II. Under henvisning til de anbefalinger, som Revisionsretten fremsatte i særberetning nr. 9/2012, mener Kommissionen, at anbefalingerne er blevet gennemført. Der blev navnlig truffet foranstaltninger ved at forbedre den retlige ramme og ved at minde medlemsstaterne om deres retlige forpligtelser. Endvidere har Kommissionen indført en elektronisk kontrolattest inden for rammerne af Tracessystemet, der i væsentlig grad forbedrer sporbarheden af produkter, der importeres fra tredjelande.

VII. Kommissionen accepterer anbefalingerne.

INDLEDNING

14. Kommissionen anvender forskellige midler til at føre tilsyn med de aktiviteter, der udføres af ækvivalente kontrolorganer i tredjelande. Endvidere fremsætter Kommissionen ad hoc-anmodninger om oplysninger, f.eks. for at dokumentere sporbarheden af en forsendelse eller et produkt.

BEMÆRKNINGER

41.

Andet led: Med hensyn til dokumentation vedrørende den risikobaserede tilgang bør kontrolorganerne anvende risikobaseret stikprøveudtagning, men i de tilfælde, hvor der er mistanke om anvendelse af ikketilladte produkter, skal der foretages prøveudtagning og laboratorieanalyse ud over en sådan risikobaseret stikprøve.

43. Kommissionen lancerede harmoniseringen af det nationale katalog over foranstaltninger på mødet i Forskriftsudvalget for Økologisk Produktion den 6. juni 2018.

Rammen består af følgende trin:

- i) udvælgelse af en række af de hyppigst forekommende/alvorligste tilfælde af manglende regeloverholdelse
- ii) udarbejdelse af et skema med fem kolonner (dvs. retlig henvisning, klassificering af manglende regeloverholdelse, type af foranstaltning, administrativ proces og opfølgning)
- iii) anmodning til medlemsstaterne om at udfylde skemaet på grundlag af deres aktuelle nationale katalog over foranstaltninger
- iv) analyse af de udfyldte skemaer— drag konklusioner om variationerne
- v) udkast til retningslinjer for, hvordan det nationale katalog over foranstaltninger skal udarbejdes.

Tekstboks 1 — Kommunikationen er somme tider langsom og ufuldstændig

Med hensyn til kommunikationen via OFIS påpeges følgende: Kommissionen har identificeret problemet med rettidige OFIS-underretninger og har opfordret medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger på dette område. I forbindelse med revisionerne i medlemsstaterne kontrollerer Kommissionen endvidere på grundlag af en stikprøve af tilfælde af manglende regeloverholdelse:

- i) om kontrolorganet indberetter de manglende tilfælde af regeloverholdelse til den kompetente myndighed rettidigt
- ii) om den kompetente myndighed foretager underretning i OFIS.

I tilfælde af mangler udsteder den anbefalinger til medlemsstaterne, der så skal træffe foranstaltninger.

Med hensyn til "Årlig rapportering til Kommissionen" påpeges følgende: Kommissionen gennemførte en række initiativer for at opnå forbedringer både med hensyn til den rettidige indsendelse af årsrapporter og deres indhold. Kommissionen har drøftet denne sag med medlemsstaterne i Forskriftsudvalget for Økologisk Produktion og sendt rykkerskrivelser om den forsinkede forelæggelse af årsrapporterne. Den har revideret "tjeklisten til vurdering af årsrapporterne" for at præcisere og forbedre medlemsstaternes rapportering med henblik på at bistå medlemsstaterne med udarbejdelsen af deres årsrapporter og sikre, at rapporter indeholder de nødvendige og relevante organiske data.

Kommissionen forventer at løse dette problem med vedtagelsen af en gennemførelsesretsakt i henhold til artikel 25, litra a), i forordning (EU) 2017/625 om offentlig kontrol.

Tekstboks 2 — Lav hyppighed af Kommissionens revisioner

I 2019 vil Kommissionen revidere et andet kontrolorgan, der opererer i Den Dominikanske Republik, netop under hensyntagen til, at dette land er en af de største eksportører af økologiske produkter til EU.

59. På grundlag af sikkerhedsmæssige anbefalinger måtte Kommissionens planlagte besøg i visse lande annulleres eller udsættes. I sådanne tilfælde råder Kommissionen over andre midler til at udføre tilsyn for at få sikkerhed for kontrolorganernes resultater, som f.eks. kontrol af sagsakter hos kontrolorganet, kontrol udført af kontrolorganernes inspektører i et andet land, direkte opfølgning på uregelmæssigheder hos kontrolorganerne og gennem årlig rapportering.

Tekstboks 3 — Vanskeligheder ved at afhjælpe systemiske svagheder gennem revisioner af kontrolorganer

Kommissionen har sammen med medlemsstaterne aftalt at indføre nye "retningslinjer for yderligere offentlig kontrol af økologiske produkter med oprindelse i Kina". Dette dokument har været i kraft siden den 1. januar 2019 og kræver, at medlemsstaterne for et sæt nærmere definerede produkter gennemfører kontrol og verifikation af alle forsendelser fra Kina.

Medlemsstaterne og Kommissionen anså disse retningslinjer for at være nødvendige i betragtning af det stigende antal uregelmæssigheder, som der gives underretning om i OFIS for visse typer af produkter, som importeres fra Kina.

61. I henhold til den nye økologiforordning skal kontrolorganernes økologiske standarder og kontrolsystemer være i overensstemmelse med EU-reglerne. Som påpeget af Revisionsretten vil dette medføre en vis tidsbesparelse, da det ikke længere vil være nødvendigt at vurdere standarderne. Alle de øvrige dele af vurderingen, overvågningen og tilsynet forbliver dog uændrede.

67. Kommissionen overvåger løbende OFIS-underretninger og kontakter kontrolmyndighederne i ækvivalente tredjelande i tilfælde af gentagne forsinkelser i besvarelserne eller i forbindelse med specifikke spørgsmål.

Endvidere fremlægger og drøfter Kommissionen regelmæssigt underretninger med medlemsstaterne i Forskriftsudvalget for Økologisk Produktion.

70. Kommissionen finder, at tilsynet med akkrediteringsorganerne er en af hovedhjørnestenene i kontrolsystemet.

Det skal bemærkes, at der ikke er nogen retlig bestemmelse i økologiforordningen, der fastsætter rammerne for forbindelserne mellem Kommissionen og de akkrediteringsorganer, der arbejder i henhold til en privat kontrakt med kontrolorganerne.

Der er imidlertid et aktivt samarbejde mellem Kommissionen og akkrediteringsorganerne (f.eks. særlige workshopper og ad hoc-møder), og akkrediteringsorganerne modtager endvidere kopi af informationsudvekslinger mellem Kommissionen og de relevante kontrolorganer.

Hovedformålet med møderne er – med akkrediteringsorganerne – at dele de udfordringer, som Kommissionen står over for i forbindelse med tilsyn med kontrolorganer, der er godkendt med hensyn til ækvivalens og certificering af økologiske produkter fra tredjelande, og at indhente deres syn på de operationelle vanskeligheder i forbindelse med gennemførelsen af økologiforordningen.

72. Kommissionen tilstræber og vil fortsat tilstræbe at minimere den tid, der går, fra der træffes afgørelse om suspension eller sletning fra det relevante bilag IV til forordning (EF) nr. 1235/2008, til afgørelsen får faktisk virkning.

77. Kommissionen har i den reviderede tjekliste til vurdering af årsrapporter indarbejdet et felt til brug ved de supplerende importkontroller og vil følge op på kvaliteten og nøjagtigheden af de data, der modtages om dette emne.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

Anbefaling 1 — Afhjælpning af resterende svagheder i medlemsstaternes kontrolsystemer og rapportering

a) Kommissionen accepterer anbefalingen.

Kommissionen har indført systematiske procedurer til opfølgning på revisionsanbefalinger som følge af revisioner foretaget af Generaldirektoratet for Sundhed og Fødevarer. Som svar på revisionsanbefalingerne anmodes medlemsstaterne om at fremlægge handlingsplaner til afhjælpning af manglerne i det relevante nationale kontrolsystem og fremlægge dokumentation for, at de er blevet gennemført. De resterende svagheder, som Revisionsretten har påpeget, vil blive taget i betragtning i forbindelse med dette arbejde eller behandlet i målrettede foranstaltninger (bilaterale drøftelser og uddannelse).

b) Kommissionen accepterer anbefalingen.

Kommissionen vil fortsætte de drøftelser, der allerede er blevet indledt med medlemsstaterne om den videre harmonisering af foranstaltningerne, og vil udstikke retningslinjer for udarbejdelsen af nationale kataloger over foranstaltninger med henblik på drøftelse og godkendelse heraf.

I henhold til den nye økologiforordning, der træder i kraft i 2021, vil der blive vedtaget en gennemførelsesretsakt med henblik på at fastlægge ensartede ordninger for de tilfælde, hvor de kompetente myndigheder skal træffe foranstaltninger i forbindelse med mistanke om eller konstateret manglende regeloverholdelse. Gennemførelsesforordningen vil ikke finde anvendelse før 2021.

c) Kommissionen accepterer anbefalingen.

Kommissionen vil udarbejde det nærmere indhold af kapitlet om økologi i årsrapporterne under de drøftelser, der er omhandlet i artikel 25, litra a), i forordning (EU) 2017/625 om offentlig kontrol.

Der kan gennemføres en væsentlig forbedring gennem et klart og fælles skema, og udveksling af god praksis kan være et redskab til at opnå denne forbedring.

95. Kommissionen finder, at tilsynet med akkrediteringsorganerne er en af hovedhjørnestenene i kontrolsystemet.

Det skal bemærkes, at der ikke er nogen retlig bestemmelse i økologiforordningen, der fastsætter rammerne for forbindelserne mellem Kommissionen og akkrediteringsorganerne, der arbejder i henhold til en privat kontrakt med kontrolorganerne.

Der er imidlertid et fast etableret og aktivt samarbejde mellem Kommissionen og akkrediteringsorganerne (f.eks. holdes der en særlig workshop, akkrediteringsorganerne modtager kopi af informationsudvekslinger mellem Kommissionen og de relevante kontrolorganer, og der holdes ad hoc-møder).

Anbefaling 2 — Forbedret tilsyn med import gennem styrket samarbejde

a) Kommissionen accepterer anbefalingen.

Ud over sine årlige møder med akkrediteringsorganerne har Kommissionen til hensigt at:

- vurdere retlige måder til at styrke samarbejdet med akkrediteringsorganerne
- fremme samarbejdet inden for rammerne af de multilaterale drøftelser med henblik på at udforske synergier til håndtering af fælles risici og udfordringer.

b) Kommissionen accepterer anbefalingen.

c) Kommissionen accepterer anbefalingen.

Kommissionen har til hensigt at præcisere de retlige bestemmelser om kontrol med importerede produkter, navnlig inden for rammerne af den nye økologiforordning, og fortsat udarbejde vejledninger om import af økologiske produkter til EU fra udvalgte tredjelande. Dette vil harmonisere tilgangen blandt medlemsstaterne. Gennemførelsesforordningen vil ikke finde anvendelse før 2021.

Anbefaling 3 — Foretage flere fuldstændige sporbarhedskontroller

a) Kommissionen accepterer anbefalingen.

Ud over de igangværende ad hoc-sporbarhedsundersøgelser af mistænkelige forsendelser har Kommissionen til hensigt hvert år at foretage en række sporbarhedsundersøgelser.

b) Kommissionen accepterer anbefalingen.

Kommissionen har til hensigt at opfordre medlemsstaterne til at forelægge resultaterne af deres sporbarhedskontrol for de delegerede i Forskriftsudvalget for Økologisk Produktion sammen med analysen af de opståede problemer og håndhævelsesforanstaltningerne.

c) Kommissionen accepterer anbefalingen.

Kommissionen har til hensigt at udvikle en metode til elektronisk attestering inden for det indre marked, der skal integreres i det fremtidige informationsstyringssystem for offentlig kontrol med henblik på først og fremmest at forbedre adgangen til data om økologicertifikater på tværs af grænserne.

Kommissionen vil derefter tage de nødvendige skridt til at udvide et sådant system til også at omfatte tredjelande, navnlig med henblik på overholdelse af de EU-regler, som bliver obligatoriske senest i 2024.

HOLDET BAG

Revisionsrettens særberetninger præsenterer resultaterne af dens revisioner vedrørende EU-politikker og -programmer eller forvaltningsspørgsmål i forbindelse med specifikke budgetområder. Med henblik på at opnå maksimal effekt udvælger og udformer Revisionsretten sine revisionsopgaver under hensyntagen til de risici, der knytter sig til forvaltningens resultatopnåelse eller regelofterholdelsen, de pågældende indtægters eller udgifters omfang, den fremtidige udvikling samt den politiske og offentlige interesse.

Denne beretning blev vedtaget af Afdeling I - der ledes af Nikolaos Milionis, medlem af Revisionsretten - hvis speciale er bæredygtig anvendelse af naturressourcer.

Revisionsarbejdet blev ledet af Nikolaos Milionis, medlem af Revisionsretten, med støtte fra tidligere kabinetschef Ioulia Papatheodorou, nuværende kabinetschef Kristian Sniter, attaché Matteo Tartaggia, ledende administrator Michael Bain, opgaveansvarlig Els Brems og revisorerne Blanka Happach, Greta Kapustaite og Radostina Simeonova. Der blev ydet sproglig støtte af Miroslava Chakalova-Siddy, Marek Riha og Fiona Urquhart.

Fra venstre til højre: Michael Bain, Blanka Happach, Nikolaos Milionis, Matteo Tartaggia, Greta Kapustaite, Kristian Sniter.

Begivenhed	Dato
Revisionsplanens vedtagelse/revisionens start	29.11.2017
Officiel fremsendelse af udkastet til beretning til Kommissionen (eller en anden revideret enhed)	3.1.2019
Vedtagelse af den endelige beretning efter den kontradiktoriske procedure	13.2.2019
Modtagelse af Kommissionens (eller en anden revideret enheds) officielle svar på alle sprog	8.3.2019

PDF ISBN 978-92-847-1759-0 doi:10.2865/007373 QJ-AB-19-002-DA-N

HTML ISBN 978-92-847-1736-1 doi:10.2865/837562 QJ-AB-19-002-DA-Q

EU har siden 1991 haft en kontrolordning vedrørende fremstilling, forarbejdning, distribution og indførsel af økologiske produkter. Dens formål er at give forbrugerne sikkerhed for, at reglerne om økologi følges i alle led af forsyningskæden. EU's økologiske sektor er vokset markant i de seneste år. Ved opfølgningen på vores særberetning nr. 9/2012, som blev offentliggjort i juni 2012, konstaterede vi, at kontrolordningen er blevet forbedret. Vores anbefalinger er generelt blevet gennemført, men der er fortsat en række udfordringer. Vi fremsætter anbefalinger om at afhjælpe de resterende svagheder, som vi konstaterede i medlemsstaterne vedrørende EU-produkter, at styrke tilsynet med importerede økologiske produkter gennem forbedret samarbejde og at foretage flere fuldstændige sporbarhedskontroller.

DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET

Publikationskontoret

DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tlf. +352 4398-1

Kontakt: eca.europa.eu/da/Pages/ContactForm.aspx
Websted: eca.europa.eu
Twitter: @EUAuditors

©Den Europæiske Union, 2019.

Tilladelse til at anvende eller gengive fotos eller andet materiale, hvortil Den Europæiske Union ikke har ophavsretten, skal indhentes direkte hos indehaveren af ophavsretten.